PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLI Nr. 9078 | Duminică 5 martie 1972 | 6 PAGINI — 30 BANI

Preşedintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceauşescu, a primit scrisorile de acreditare a noului ambasador al Republicii Arabe Egipt

Sîmbătă, 4 martie a.c., preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a primit pe Osman Assal care şi-a prezentat scrisorile de acreditare în calitate de ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Arabe Egipt în ţara noastră. **(Cuvintările rostite în pagina a V-a).**

ÎN ZIARUL DE AZI:

● Nici un bilanţ economic nu este concludent fără răspunsul la întrebarea: Cît din sporul de producţie s-a obţinut prin creşterea productivităţii muncii? ● Din fabrici şi institute, de pe şantiere şi ogoare Semnale preluate ● Colaborarea cooperativa agricolă – căminul cultural

O SARCINĂ PRECUMPĂNITOARE ÎN CAMPANIA AGRICOLĂ:

FERTILIZAREA

Acum, pe toate suprafeţele, cu toate resursele!

Paralel cu măsurile care se iau în aceste zile în vederea asigurării şi condiţionării seminţelor, însămînţării culturilor din prima urgenţă, este necesar să se acorde cea mai mare atenţie fertilizării terenurilor. Din datele centralizate la minister rezultă că în întreprinderile agricole de stat au fost aplicate îngrăşăminte chimice pe 99 la sută din suprafeţele prevăzute a fi fertilizate suplimentar, iar în cooperativele agricole această lucrare s-a făcut în proporţie de 67 la sută. Dacă în cooperativele agricole din judeţele Constanţa, Teleorman şi Dîmboviţa această lucrare s-a încheiat pe toate suprafeţele prevăzute, în altele ea este mult întîrziată. Astfel, în judeţul Botoşani au fost aplicate îngrăşăminte chimice numai pe 5 la sută din suprafeţele cultivate cu grîu prevăzute a fi fertilizate suplimentar, Suceava — 24 la sută, Bacău — 28 la sută, Neamţ — 32 la sută, Sălaj — 34 la sută, Maramureş — 35 la sută, Mehedinţi — 36 la sută, Bihor — 39 la sută. În ultimul timp au fost intensificate livrările de îngrăşăminte chimice. Unităţile agricole, cu sprijinul specialiştilor, trebuie să se îngrijească de aplicarea lor cu cea mai mare răspundere.

Dacă îngrăşămintele chimice sînt limitate la atît cît livrează industria, unităţile agricole dispun însă de cantităţi mari de gunoi de grajd care trebuie incorporat în sol şi care constituie un mijloc important de sporire a recoltelor. Deşi au existat condiţii bune de lucru, în cooperativele agricole din unele judeţe, printre care Olt, Mehedinţi, Iaşi, Galaţi, nu au fost transportate la cîmp toate cantităţile de îngrăşăminte prevăzute. La o simplă privire se poate constata că, pe lîngă fermele zootehnice ale unităţilor agricole există mari cantităţi de gunoi de grajd fermentat care poate fi folosit în această primăvară. În alte locuri, îngrăşămintele naturale au fost transportate la cîmp, dar stau în platforme la marginea tarlalelor. Ţinîndu-se seama de sarcinile mari care revin agriculturii în ce priveşte sporirea recoltelor, se cere ca acum, în primăvară, în fiecare unitate agricolă să se organizeze transportul la cîmp al gunoiului de grajd folosindu-se toate mijloacele existente — căruţe, remorci etc. De asemenea, trebuie luate măsuri în vederea împrăştierii îngrăşămintelor din platformele şi grămezile din cîmp.

Folosirea îngrăşămintelor fiind un mijloc important de sporire a recoltelor la toate culturile, este necesar ca în toate unităţile agricole să se organizeze acţiuni în vederea transportării la cîmp a tuturor cantităţilor de gunoi şi fertilizarea unor suprafeţe cît mai mari.

În Ilfov nu se cunoaşte valoarea îngrăşămintelor naturale?

În judeţul Ilfov au fost semănate primele mii de hectare cu legume de primă apariţie, mazăre, in, borceag, lucernă şi alte culturi. Concomitent cu semănatul se fac ultimele pregătiri care au menirea de a pune o bază temeinică producţiei agricole din acest an. Se efectuează finisări la tractoare şi maşini agricole, se completează sămînţa necesară, se lucrează intens în plantaţiile de pomi şi viţă de vie, în legumicultură etc.

O lucrare care are un rol hotărîtor în sporirea producţiei agricole, bine cunoscută de către toţi agricultorii, este fertilizarea. În toamna anului trecut şi în iarna acestui an, pe ogoarele judeţului au fost administrate însemnate cantităţi de îngrăşăminte, reprezentînd mii de tone în plus, în comparaţie cu anii trecuţi. Acest efort de fertilizare a pămîntului este datorat iniţiativelor dintr-o serie de I.A.S. şi cooperative agricole care au transportat la cîmp toate resursele de îngrăşăminte naturale şi chimice.

Pe ansamblul judeţului există însă restanţe serioase în realizarea planurilor de fertilizare datorită şi faptului că unităţile agricole nu au primit decît o mică parte din cantităţile de îngrăşăminte chimice stabilite în planurile de producţie. În acest trimestru, de pildă, din cantitatea de 20 612 tone îngrăşăminte prevăzute, unităţile agricole au primit, pînă la această dată, doar 5 600 tone, ceea ce reprezintă foarte puţin. Cea mai mare parte din acestea, îndeosebi cele azotoase, aşa cum era şi firesc, au fost administrate la culturile păioase semănate din toamnă.

În timp ce mari cantităţi de îngrăşăminte sînt depozitate la marginea satelor, se aşteaptă sosirea altor vagoane cu azotat

Ţinînd seama de cantităţile mici livrate, este cu atît mai necesar ca ceea ce există să se utilizeze judicios, pentru a realiza sporuri cît mai mari de recoltă. Aşa se şi procedează în majoritatea cooperativelor agricole. Sînt însă şi numeroase cazuri de risipă, de neglijenţe care au dus la degradarea azotatului de amoniu. Printre cauzele cele mai frecvente care generează asemenea pagube se numără lipsa de grijă pentru depozitarea în condiţii corespunzătoare. În unele cooperative agricole acestea sînt depozitate în te miri ce colţuri de pe lîngă ferme şi brigăzi şi sînt apoi administrate neuniform. La o recentă adunare generală din cooperativa agricolă Ploşoru, cooperatorii au atras atenţia consiliului de conducere asupra lipsei de preocupare în ceea ce priveşte depozitarea şi administrarea îngrăşămintelor chimice. Din cauză că acestea au fost lăsate sub cerul liber s-au depreciat, iar o parte din acestea s-au transformat în bolovani. Aceeaşi situaţie am întîlnit-o şi la cooperativele agricole din Dalia, Grădinari, Dridu şi altele.

Există însă în unele unităţi agricole cantităţi mari de îngrăşăminte naturale care şi în această perioadă le-ar putea substitui în bună măsură pe cele chimice. Cu condiţia ca în aceste zile problema gospodăririi judicioase a îngrăşămintelor să preocupe îndeaproape pe toţi specialiştii agricoli. Un raid efectuat prin

Florea CEAUŞESCU
corespondentul „Scînteii"

(Continuare în pag. a III-a)

În judeţul Tulcea:

5 860 HECTARE ÎNSĂMÎNŢATE

TULCEA (Corespondentul „Scînteii", **Stelian Savin**). Folosind timpul prielnic, în continuă încălzire, mecanizatorii şi cooperatorii din judeţul Tulcea au început semănatul culturilor din prima urgenţă încă de săptămîna trecută. Din datele centralizate de direcţia generală pentru agricultura judeţului rezultă că pînă în seara zilei de 2 martie, în cooperativele agricole de producţie au fost însămînţate cu culturi din prima urgenţă 5 860 hectare, adică 28 la sută din planul de însămînţări pentru epoca I (1 916 hectare cu mazăre, 689 hectare cu ovăz, 1 756 hectare cu borceag etc.).

Realizări ale sondorilor moldoveni

Pe baza aplicării prevederilor unor studii privitoare la controlul funcţionării turbinelor de foraj, sondorii din bazinul petrolifer al Moldovei au reuşit să reducă timpul neproductiv de săpare cu 5 la sută. De asemenea, rezultatele altor studii asemănătoare au determinat sporirea capacităţii de pătrundere a sapelor de foraj în straturile de rocă, fapt care permite menţinerea lor în lucru o perioadă mai îndelungată. Efectul economic al acestor realizări s-a materializat în forarea, peste prevederi, a 4 000 metri şi în scurtarea termenului de săpare a două sonde, cu cîte 10—15 zile.

Marea retortă a albului imaculat

ÎNSEMNĂRI DIN CHISCANI

De jur împrejur, Bărăganul bătut de vîntul dinspre Dunăre. Totuşi, sîntem într-o zonă industrială urbană, amplasată pe direcţia şoselei Vizirului, mai exact spus — la kilometrul 10 Brăila.

Numele acestui loc este Chiscani.

Ca rezultat al politicii partidului de dezvoltare armonioasă a forţelor de producţie pe întreg cuprinsul ţării, aici a fost construită, în anii edificării socialiste, una dintre cele mai moderne şi mari platforme industriale, cuprinzînd combinatul de celuloză şi hîrtie şi combinatul pentru fibre artificiale. Cele două mari unităţi, deservite de un port fluvial special amenajat pentru nevoile lor economice, de aprovizionare cu materii prime, ocupă împreună o suprafaţă impresionantă.

Am vizitat recent din nou combinatul de celuloză şi hîrtie. Oamenii de aici tocmai dezbăteau — într-un spirit de înaltă exigenţă muncitorească — bilanţul activităţii lor din anul trecut şi sarcinile din acest an, angajîndu-se să le realizeze ritmic şi să le depăşească, mai ales la indicatorii calitativi, de eficienţă.

— Adunările generale ale oamenilor muncii din secţiile şi fabricile unităţii, spunea tovarăşul Foti Craioveanu, secretarul comitetului de partid de la C.C.H. Brăila, s-au dovedit un important forum prin care muncitorii, inginerii şi tehnicienii noştri participă în mod organizat la conducerea activităţii economice, la dezbaterea şi soluţionarea problemelor legate de îndeplinirea planului. Totodată, propria noastră experienţă demonstrează că adunările generale constituie un mijloc de dezvoltare a conştiinţei socialiste a oamenilor, de întărire a răspunderii şi de stimulare a iniţiativei lor în buna gospodărire a treburilor întreprinderii.

La comitetul de partid ne-au fost înfăţişate numeroase fapte şi realizări care pot contura fizionomia puternicului colectiv al combinatului. Sînt demne de reţinut în acest context succesele dobîndite anul trecut în producţie, precum şi modul cum se desfăşoară activitatea în acest al doilea an al cincinalului. În 1971, indicatorii de plan privind producţia globală, producţia marfă, productivitatea muncii, sarcinile de export şi beneficii ş.a. au fost simţitor depăşiţi. De exemplu, se poate arăta că în instalaţiile unităţii — ca urmare a creşterii productivităţii muncii — s-au produs suplimentar: celuloză echivalînd cu necesarul pentru fabricarea a 250 tone hîrtie de scris s-au tipărit, peste 515 tone de carton triplex, mai mult de 330 tone carton duplex, peste 630 tone hîrtie, cantităţi însemnate de sodă caustică, de clor ş.a. În cursul discuţiilor purtate, ni s-a relevat un aspect care vorbeşte de la sine despre măsura competenţei profesionale a colectivului: toţi muncitorii şi alte cadre angajate nemijlocit în procesele tehnologice din combinat au atestată oficial cel puţin o specializare, între aceştia ponderea deţinînd-o muncitorii cu studii medii sau cu diferite cursuri de calificare superioară şi de specializare. Acest grad de pregătire a înlesnit — nu o dată în situaţii dificile — depăşirea unor neajunsuri, creînd posibilitatea adaptării cu maximă operativitate şi eficienţă a tehnologiilor la nevoile curente ale producţiei, în aşa fel încît sarcinile de plan să fie ritmic îndeplinite, livrările de produse să fie onorate integral.

Să-i cunoaştem, la locurile de muncă, pe oamenii harnici din producţie, prin activitatea cărora combinatul şi-a dobîndit faimă în ţară şi peste hotare. Urcăm la ultimul etaj de la sectorul celuloză doi. De fapt, este vorba despre o adevărată fabrică, pusă în funcţiune în etapa a doua de dezvoltare din cincinalul trecut. În camera de comandă de la fierbătorul „Kamyr", doi bărbaţi sînt concentraţi asupra descifrării semnalelor luminoase care „clipeau" pe un mare tablou de comandă. De aici se urmăresc şi se conduc nemijlocit complicatele procese tehnologice. Îl auzim pe unul din cei doi spunînd:

— Totul este în ordine, după care trece observaţiile constatate într-un caiet.

Asistăm, de asemenea, la un dialog purtat de Andrei Frigioiu, şef de echipă, cu tînăra ingineră Vasilica Vîlcu, şefa serviciului producţie din combinat.

— Schimbul de azi noapte a avut vreo problemă deosebită? se interesează inginera.

— Nici una mai deosebită.

Sever UTAN
N. Gr. MĂRĂŞANU

(Continuare în pag. a IV-a)

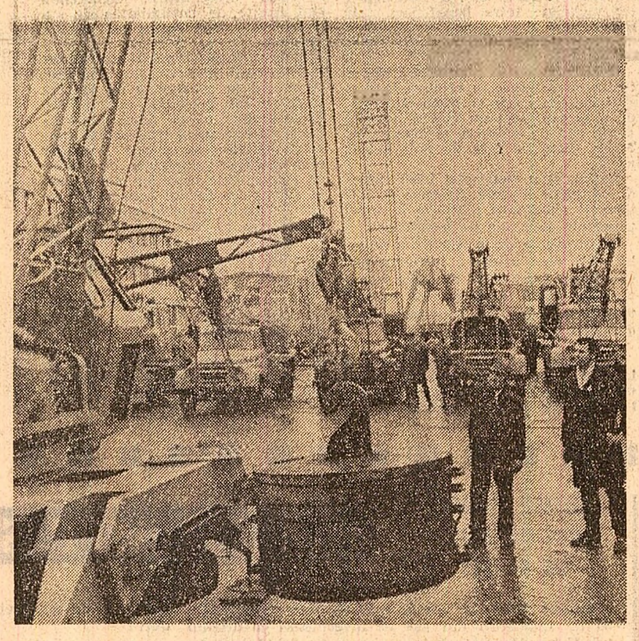

Uzina de utilaj petrolier Tîrgovişte. Aspect de pe platoul de încercări a automacaralelor de 5 tone — Foto: **Agerpres**

TINERELE STATE INDEPENDENTE DIN AFRICA

Rol internaţional activ, în slujba cauzei libertăţii şi progresului

Confruntînd atlasul politic al lumii de azi cu cel din perioada antebelică, apare evidentă amploarea transformărilor survenite în ultimele decenii. După victoria noii orînduiri socialiste într-o serie de state şi formarea sistemului mondial socialist — cea mai profundă transformare revoluţionară din lumea contemporană — o impetuoasă dezvoltare a cunoscut mişcarea de eliberare naţională, care a determinat dezvoltarea unui alt mare proces istoric, respectiv prăbuşirea ruşinosului sistem colonial al imperialismului şi apariţia, pe ruinele lui, a noilor state independente. Teritorii imense, cu populaţii de sute şi sute de milioane de oameni, resurse naturale incomensurabile, au încetat să mai fie o rezervă de forţe materiale şi umane pentru imperialism; sfărîmînd cătuşele robiei coloniale, noile state independente şi-au adus şi îşi aduc un inepuizabil potenţial în rîndurile uriaşului front antiimperialist.

Dezvoltarea impetuoasă a acestui proces este strîns legată de trezirea Africii din lunga noapte colonială. Cel de-al doilea continent al lumii ca mărime, ajuns să fie considerat pînă nu de mult sinonim cu sclavia — în 1945 în Africa existau doar trei state independente — a fost scena celei mai aspre înfringeri a colonialismului. Afirmarea pe scena lumii de azi a tinerelor state independente se confundă în bună măsură cu apariţia noilor ţări africane. **Din cele circa 70 de noi state apărute pe harta lumii, mai mult de jumătate, adică 41, sînt situate în Africa.**

Ce a însemnat colonialismul pentru Africa? Una din perioadele cele mai întunecate şi mai dramatice în evoluţia societăţii omeneşti. Trecute prin foc şi sabie, mari întinderi ale continentului au fost disputate timp de decenii de puterile coloniale. Stăpîni atotputernici, colonialiştii şi-au început activitatea, cu cinism numită „misiune civilizatoare", cu comerţul de sclavi. S-a calculat că vînătoarea de sclavi a lipsit Africa de peste 100 de milioane de bărbaţi şi femei.

Continentul african nu a constituit numai un rezervor de forţă de muncă cvasigratuită, ci, în acelaşi timp, un inepuizabil tezaur de bogăţii naturale. Africa înseamnă: 90 la sută din producţia mondială de diamante, 81 la sută din cea de cobalt, 70 — aur, 50 — magneziu şi crom, 32 — cupru, 66 — cacao, 95 — arahide, 25 — cafea şi bumbac. Aceste imense bogăţii naturale luau drumul metropolelor, în vreme ce adevăraţii lor stăpîni — popoarele africane — erau supuse unei crunte exploatări, decimate de foamete şi boli, ţinute în bezna ignoranţei.

Din miile, din zecile de mii de exemple alegem două: profiturile obţinute într-un singur an — 1937 — de companiile engleze la minele de cupru din Zambia au reprezentat 2 000 la sută la capitalul investit, iar cele realizate de vestitul „Union Minière du Haut Katanga", în Zair, numai în ultimul deceniu dinainte de eliberare, se ridicau la suma de peste 30 miliarde de franci.

Devenind stăpîne pe propriile destine, ca rezultat al unei lupte îndelungate, noile state africane au înscris ca un obiectiv fundamental — **consolidarea independenţei politice.** A devenit tot mai evident faptul că cucerirea independenţei politice reprezintă începutul unui drum nou, dar al unui drum anevoios, care solicită în continuare o luptă dîrză, concomitent cu eforturi perseverente din partea popoarelor africane pentru făurirea unei baze economice proprii — garanţia primordială a independenţei politice.

Avînd ca singură preocupare sporirea profiturilor lor, colonialiştii menţinuseră ţările africane într-o stare de subdezvoltare, cu o economie croită după cerinţele şi interesele monopolurilor. Aceasta a dus în cele mai multe cazuri la monoculturi, ţările respective slujind doar ca surse de materii prime, cu gravele consecinţe ale subdezvoltării ce decurg din aceasta. În aceste condiţii vitrege, tinerele state s-au angajat într-o amplă acţiune de recuperare a bogăţiilor naturale, de valorificare a lor în interesul propriei dezvoltări, eforturi ce îşi găsesc materializare în numeroasele obiective industriale apărute pe harta Africii, în diversifi-

Dumitru TINU

(Continuare în pag. a V-a)

Violenţa sonoră

Stăvilită prin literă de lege şi avertizoare rutiere, agresiunea sonoră — unul dintre cei mai nocivi poluanţi ai mediului ambiant — tinde să înceteze a mai teroriza traumatizînd timpanele cetăţii. Cel puţin, pînă acum, rebelul claxon a fost nevoit să-şi astupe trîmbiţa şi să nu mai dea glas decît în cazuri extreme. În schimb, mătăhăloasele locomotive care dau tîrcoale Capitalei pe la margini, pătrunzînd adînc în trupul ei, pe şinele de fier ale marfarelor, ca şi exasperantul zăngănit al tramvaielor, par a fi scutite de supunerea la normele stabilite. În toiul nopţii, în zori, ziua în amiaza mare, la ceasul de odihnă al copiilor, dar, mai ales, înainte de cîntatul cocoşilor, cîteva cartiere bucureştene cum sînt cele din preajma Oborului, din Giuleşti şi Calea Griviţei, de pe Şoseaua Giurgiului, din Drumul Taberei şi Militari devin ţintele unui tir acustic de o inexplicabilă violenţă şi intensitate.

Ce obstacole atît de brutal ivite în calea lor, ce acari adormiţi trebuie săltaţi de prin aşternuturi, ce paznici de bariere scoşi de prin baraci?, încît mecanicii de pe locomotivele marfarelor cu mers de melc să supună urbea la o canonadă atît de aprigă? Parcă vacile le-ar fi adormit pe şine, parcă din sens opus li s-ar năpusti alt gureş pachiderm de oţel trimis pe aceeaşi linie şi care musai trebuie speriat ca să se retragă, parcă s-ar bîjbîi pe întuneric, în pustietate, ori în codru şi „ţignalăm" să ne facem curaj.

Nimic din toate acestea. Am verificat. Nici un fel de necesităţi tehnice, dar absolut nici un fel, care să oblige la trezirea unor cartiere de zeci de mii de locuitori, în toiul nopţii.

Specialiştii noştri au identificat 36 de zgomote nocive pentru urechea omenească. Poluarea sonoră devine un flagel al lumii moderne. Zgomotul ambiant nu traumatizează numai timpanele, ci întregul sistem nervos al omului. S-a demonstrat că, peste 90 decibeli, efectele lui sînt dezastruoase. Un pikamer sau o motocicletă turată la maximum dau 120 decibeli. O sirenă de locomotivă electrică este ceva mai „blîndă", dar ţipătul ei prelungit şi repetat în noapte se propagă la distanţe de kilometri.

Cum să-i punem surdină?

Există o măsură eficientă, înainte de aplicarea legilor unanim acceptate: cea care poartă numele de bun simţ.

Ioan GRIGORESCU

PICĂTURA DE CERNEALĂ

PAGINA A II-A

DIALOG CETĂŢENESC

SOMNUL ORDINII în gestionarea bunurilor NAŞTE DELAPIDATORI

anchetă socială

Închipuiţi-vă nişte hambare pline cu porumb, iar pe acestea o inscripţie care avertizează din capul locului: „Numai pentru producătorii contractanţi de animale. Altă destinaţie — interzisă". Perfect. Asta ce înseamnă? Că eu, cetăţean din comuna X, care m-am angajat să cresc şi să vînd statului porci sau viţei îngrăşaţi, am dreptul — bineînţeles pentru a asigura hrana necesară animalelor — să primesc, la preţul oficial de 1,60 lei kg de la unitatea cu care am încheiat contractul — Întreprinderea pentru industrializarea cărnii — o anumită cantitate de porumb, pe care o cumpăr prin cooperativa de consum din comuna mea. Aşadar, simplu ca bună ziua. Şi dacă în multe comune din judeţul Satu-Mare treaba aceasta simplă s-a încurcat rău de tot — atît de rău că acum trebuie să o descurce organele miliţiei — pentru că porumbul a încăput pe mîna unor escroci înrăiţi sau a unor oameni lipsiţi de simţul răspunderii.

...Dar cum a început „povestea"? Cu mai mult timp în urmă, la miliţie au ajuns sesizări generate de nemulţumirea unor cetăţeni cinstiţi care, deşi contractaseră animale, nu primeau porumb la preţul stabilit. Lucrătorii de miliţie trec la acţiune şi descoperă în satul Boghiş, comuna Doba, o fraudă „de toată frumuseţea". În mod normal, fiecare producător contractant trebuie să primească de la achizitor o dovadă (desprinsă dintr-un bloc înseriat în care se păstrează duplicatul la cotor) care îi dă dreptul, alăturîndu-l actului de contract, să cumpere porumb de la cooperativă. Achizitorul Leontin Sprinten, din comuna Doba, vindea nu, nu porumb, ci... dovezi de cumpărat porumb; cu alte cuvinte, vindea un drept al celor care creşteau animale pentru stat. Ba, mai mult, au fost cazuri cînd Sprinten, pentru „variaţie", valorifica chiar şi... duplicate de dovezi. (Avea omul pe mînă boniere de cînd lumea şi nimeni nu-i mai cerea socoteală de cotoarele rămase la el!). Ei şi, veţi spune, putea Sprinten da dovezi fictive cu nemiluita; ce puteau face cumpărătorii cu ele, cum să cumpere ei porumb de la cooperativă dacă nu aveau la mînă şi adeverinţa de contractant producător? Este justificată obiecţia; numai că Sprinten se afla în relaţii excelente de colaborare cu gestionara Maria Căliman de la magazinul de consum din Boghiş aşa că... Mai mult, avea, pare-se, şi ea clienţii ei pentru că la control a reieşit că în afara cantităţilor valorificate cu dovezi fictive gestionara nu a putut justifica nici alte importante cantităţi de porumb. Pînă una-alta — cercetările sînt încă în curs în diverse comune — lui Sprinten i s-a pus în sarcină un prejudiciu material de 56 000 lei — pentru care şi execută o condamnare penală de cîţiva ani.

Situaţia relatată mai sus — după cîte s-a stabilit — s-a petrecut fără ca conducerea cooperativei de

Octav GRUMEZA
corespondentul „Scînteii"

(Continuare în pag.a III-a)

Excelenţei Sale

Domnului ION GHEORGHE MAURER

Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România

Vă mulţumesc pentru felicitările guvernului român pe care mi le-aţi adresat în legătură cu numirea mea în calitate de prim-ministru. Apreciez mult urările dumneavoastră.

JOHN MARSHALL
prim-ministru al Noii Zeelande

DIALOG CETĂŢENESC

ECOUL ANCHETELOR „SCÎNTEII"

„Vindem mobilă fără căruţa clientului"

„Aspectele sesizate în articolul intitulat „Vindem mobilă cu căruţa clientului", apărut în ziarul „Scînteia" din 10 decembrie 1971, vin să dezvăluie o stare de fapt ce persistă de o perioadă îndelungată de timp în sectorul prestărilor de servicii manuale. Totuşi vă informăm că activitatea de mutări-mobilier a constituit şi constituie un subiect de studiu al organelor de specialitate din cadrul Întreprinderii noastre. În special luăm măsuri ca toate comenzile populaţiei să fie onorate la preţurile şi tarifele oficiale. Realizarea acestei intenţii nu depinde însă numai de noi. Aşa cum se subliniia şi în articol, în jurul magazinelor „Mobila" foiesc sumedenie de particulari care jecmănesc cumpărătorii ; de asemenea, unii conducători auto de la I.T.B. sînt şi ei necinstiţi. Toate acestea fac să se mentină şi chiar să se dezvolte abuzurile în stabilirea preţurilor la transport. Situaţia semnalată se întîlneşte nu numai în perimetrul Pieţei Amzei, ci la toate depozitele şi magazinele de mobilă. Astfel de practici — recunoaştem — foloseau şi unii dintre salariaţii întreprinderii noastre (înainte de aprobarea tarifului orar) şi credem că mai avem multe de făcut pentru a lichida în întregime această stare de lucruri. Deocamdată, am afişat la magazine tariful legal pe care poate să-l pretindă un încărcător de marfă (8,60 lei pe oră), precum şi preţurile de transport (24 lei pe oră la autocamion de 3 tone şi 40 lei la autocamion de 5 tone). Pentru a îngrădi activitatea speculanţilor s-a înfiinţat un centru de comenzi în Piaţa Amzei. Am luat măsuri ca muncitorii noştri să nu mai poată fi confundaţi cu persoanele particulare care „lucrează" în piaţă. De acum, ei poartă un halat de lucru cu iniţialele întreprinderii. Tariful existent de 8,60 lei pe oră nu comportă discuţii, el e acelaşi, indiferent de distanţă, de greutatea mobilierului sau etaj. Tarife diferenţiate se percep numai pentru transportul pianinelor, pianelor şi al caselor de bani, care impun măsuri deosebite de transport.

Considerăm articolul de un real sprijin în activitatea noastră". Semnează C. David, directorul Întreprinderii prestări-servicii — Bucureşti.

Nici o aproximaţie în cunoaşterea şi aplicarea legii

În articolul „Funcţionarii de la unitatea pe care o conduceţi cunosc bine legile ?" („Scînteia" nr. 9031 din 18 ianuarie 1972), au fost prezentate unele situaţii în care avutul obştesc ori desfăşurarea normală a anumitor activităţi sociale au avut de suferit din cauza necunoaşterii sau neaplicării corecte a prevederilor legale. În urma celor relatate atunci, redacţia ziarului nostru a primit recent, din partea Direcţiei generale comerciale a Consiliului popular al municipiului Bucureşti (forul tutelar al uneia din unităţile vizate — O.C.L. „Universal"), următorul răspuns :

„Aspectele semnalate în legătură cu plata sumei de 24 992 lei fostei salariate Covila Antoanetta cu titlu de pensie — fără temei legal — sînt riguros exacte. Organele controlului financiar intern din direcţia noastră cercetează împrejurările care au condus la producerea pagubei, pentru a stabili răspunderile ce decurg din aceasta.

Întrucît ancheta este în curs, nu sîntem în măsură a vă furniza elemente certe cu privire la concluziile ce se desprind şi măsurile luate. Este neîndoielnic însă faptul că prin modul cum angajaţii O.C.L. „Universal" şi-au îndeplinit sarcinile de serviciu, prin nerespectarea dispoziţiilor legale de către aceştia, prin lipsa de control a factorilor interesaţi a fost posibilă plata sumei de mai sus.

În afara măsurilor pe care vi le vom comunica imediat după definitivarea cercetărilor, vă informăm că *în prezent în cadrul organizaţiilor comerciale subordonate direcţiei noastre se desfăşoară o muncă susţinută de prelucrare a actelor normative, de cunoaştere a prevederilor legale specifice fiecărui compartiment de muncă şi de verificare a modului cum acestea sînt însuşite şi aplicate*". (S.N.)

Semnează director general, *Toma Albuleţ*, şef oficiu juridic, *N. Stoian*.

Referitor la cuprinsul aceluiaşi articol, conducerea cooperativei „Arta lemnului" din Bucureşti, sub semnătura preşedintelui *Ion Marin*, ne informează printre altele :

„Ne-am însuşit în totalitate criticile aduse de dv. Cazul lui Rădulescu Vasile, care se află încă în ancheta penală, a fost prelucrat în toate unităţile din cadrul cooperativei noastre, cooperatorii luînd atitudine reprobativă faţă de situaţia relatată. S-a atras în mod special atenţia revizorului contabil asupra modului în care urmează pe viitor să facă verificările gestionare ale unităţilor de producţie, pentru ca orice abatere sau încălcare a legii să fie sesizate imediat.

Vă mulţumim pentru ajutorul dat, care reprezintă pentru noi încă un semnal cu privire la modul în care trebuie să ne desfăşurăm activitatea în deplină concordanţă cu respectarea legilor".

O invenţie... electrocutată

În articolul intitulat „În 1971 : Pentru protecţia muncii aproape două miliarde lei" („Scînteia" nr. 9032 din 19 ianuarie a.c.), Uzina de utilaj petrolier-Tîrgovişte a fost criticată pentru faptul că nu a montat pe automacarale de fabricaţie proprie un dispozitiv care semnalează întrarea braţului macaralei în zona de influenţă a liniei electrice aeriene.

În răspunsul Uzinei de utilaj petrolier-Tîrgovişte printre altele se arată : „Ministerul Muncii, prin organele sale, a obligat U.U.P.-Tîrgovişte să echipeze automacaralele cu un dispozitiv electronic tranzistorizat care să semnaleze intrarea acestora în cîmpurile electrice ale liniilor de transport aeriene de înaltă tensiune. Uzina noastră s-a preocupat de rezolvarea acestei probleme. Aflînd că la I.R.E. Oradea se găseşte în studiu un astfel de dispozitiv înregistrat ca invenţie, a solicitat fabricarea a şase sute de bucăţi pentru echiparea tuturor automacaralelor din producţia de serie.

La comanda noastră, I.R.E. Oradea ne-a comunicat, la data de 22.07.1971, că dispozitivul se află în fază de experimentare şi nu este omologat.

Pentru urgentarea omologării şi confecţionarea articolului care ne era necesar uzina noastră a cerut sprijinul forurilor ierarhic superioare".

Într-adevăr, uzina a insistat ; dispunem de o anexă la răspuns în care sînt enumerate mai bine de o duzină de intervenţii scrise, la care se adaugă altele orale făcute la unităţi din subordinea Ministerului Industriei Construcţiilor de Maşini, Ministerului Energiei Electrice şi la Ministerul Muncii pentru soluţionarea respectivei probleme. Şi ce rezultate a dat acest bombardament cu adrese ?

Cităm, în continuare, din răspunsul uzinei :

„În prezent, dispozitivul nu este încă omologat, sarcina aceasta revenind Ministerului Energiei Electrice, de altfel, direct interesat, fiind beneficiarul care lucrează frecvent cu automacaralele sub reţele electrice".

Aşa spune întreprinderea. Alte foruri ce au de spus ?

Nu, fără registrul „10-10" nu se poate!

Am publicat, cu cîtăva vreme în urmă, un articol intitulat „Fără registrul „10-10", chiar şi ceasornicarului îi stă ceasul", în care demonstram, pe bază de declaraţii şi fapte, că în anumite ramuri ale cooperaţiei meşteşugăreşti meseriaşii îşi pierd timp preţios, care ar putea folosi efectuării mai rapide a lucrărilor cerute de clienţi, pentru completarea de formulare şi registre, unele dintre ele inutile, după cum socotesc ei. Evidenţa complicată, încîlcită, faptul că aceeaşi operaţie este înregistrată de mai multe ori, se arăta în articol, departe de a înlesni controlul, îl încurcă ; înşişi reprezentanţii controlului financiar intern au propus unele simplificări. În final, articolul sugera celor în drept o analiză atentă a actualului sistem de evidenţă, practicat în unităţile care vin în contact direct cu populaţia, în scopul modernizării lui, astfel ca meseriaşii din aceste unităţi să-şi consacre timpul, în primul rînd, executării lucrărilor cerute de clienţi.

Dar toate aceste observaţii şi sugestii bine intenţionate nu au stîrnit ecoul aşteptat. De la cabinetul preşedintelui uniunii cooperativelor meşteşugăreşti din ramura metal, chimie, lemn, construcţii din municipiul Bucureşti, ne-a sosit un răspuns amplu, de aproape trei pagini bătute la maşină. Răspunsul încearcă să demonstreze ceea ce nu se poate demonstra. Şi anume : simplificările sugerate în articol nu sînt posibile. „*Nu*" — *pe toată linia*.

Dacă nu se poate, nu se poate — am gîndit noi.

Dar iată ce se mai spune în finalul răspunsului amintit : „Articolul din ziarul dv. are — după părerea noastră — şi o parte pozitivă, în sensul că *unele forme de evidenţă ar putea fi îmbunătăţite*. (S.N.). După cum am mai relatat şi corespondentului dv., noi am adus recent o serie de îmbunătăţiri evidenţei în unităţile noastre şi în prezent sînt în curs o serie de alte revizuiri şi îmbunătăţiri".

Prin urmare : simplificări în evidenţele cooperaţiei *nu* se mai pot face, dar... se fac continuu ! Din această „logică" de beton armat nimeni nu poate înţelege nimic.

Da, aşa e bine!

Referitor la articolul „În 1971 : pentru protecţia muncii aproape două miliarde lei !" (apărut în ziarul „Scînteia" nr. 9032 din 19 ianuarie a.c.) Centrala industriei bumbacului, Filatura românească de bumbac ne comunică :

„În urma dotării maşinilor de tors cu inele cu suflătoare-aspiratoare de scamă s-au redus concentraţiile de pulberi la locurile respective de muncă cu circa 30 la sută. Cu toate că a scăzut numărul locurilor de muncă la care se plătesc sporuri pentru condiţii deosebite de muncă, considerăm că rezultatele obţinute nu sînt la nivelul cerut.

De aceea, în planul pe 1972 am prevăzut să se cheltuiască pentru protecţia muncii aproape 2 milioane lei, sumă ce a fost aprobată de conducerea Centralei industriale a bumbacului, din care aproape 75 la sută, respectiv un milion şi jumătate, este destinată pentru instalaţii de ventilaţie, iar restul pentru mijloace de tehnica securităţii muncii, măsuri igienico-sanitare, echipamente de protecţie şi de lucru, alimentaţie de protecţie şi propagandă de protecţia muncii.

Lucrările pentru îmbunătăţirea ventilaţiei în atelierul de finisaj sînt în curs de desfăşurare şi vom face eforturi ca o dată cu perioada căldurilor excesive să se poată crea condiţii de climat şi de muncă cit mai bune.

Considerăm justă critica ce ni s-a adresat, fiind convinşi că ea va contribui la mobilizarea tuturor mijloacelor ce ne stau la dispoziţie pentru aplicarea cu stricteţe a programului de măsuri şi a dispoziţiilor legale în vigoare, în domeniul protecţiei muncii şi ocrotirii sănătăţii întregului nostru colectiv".

Două răspunsuri şi totuşi nici unul

În „nota redacţiei" publicată la articolul „Spune-mi ce şi cît mănînci, ca să-ţi spun cît trăieşti". (din „Scînteia" nr. 8995) era prezentată situaţia precară în domeniul producerii şi desfacerii produselor dietetice. Recent, am primit două răspunsuri, dar tot nu sîntem în măsură să spunem cititorilor cît de mult se va îmbunătăţi situaţia. Iată răspunsurile :

Centrala de producţie, valorificare şi industrializare a legumelor şi fructelor

„Fabricile de conserve au posibilitatea **să producă orice sortiment de conserve de legume şi fructe dietetice, în limita cererilor organelor de comerţ** (subl. ns.), a contractelor încheiate între beneficiari şi producători şi în cadrul cantităţilor de conserve repartizate pentru fondul pieţei.

Pentru anul 1972 **s-au depus eforturi mai susţinute în vederea lămuririi beneficiarilor şi producătorilor de a se contracta un volum sporit** (subl. ns.) de conserve şi legume şi fructe dietetice faţă de anii anteriori.

Astfel, s-au contractat 1 463 tone de conserve legume dietetice şi 219 tone de compoturi dietetice în sortimentele solicitate de beneficiari.

În campania de producţie a anului 1972 vom urmări îndeaproape realizarea produselor dietetice contractate, astfel ca să se vină în întîmpinarea cererilor consumatorilor de astfel de conserve".

Direcţia comercială pentru mărfuri alimentare din Ministerul Comerţului Interior

„Datorită faptului că furnizorii **nu se angajează să contracteze cantităţi suficiente de conserve dietetice şi nici ceea ce se contractează nu se livrează**, organizaţiile comerciale sînt lipsite de posibilitatea de a aproviziona magazinele cu aceste produse.

În luna decembrie 1971 a avut loc la Bucureşti contractarea fondului de marfă la conservele de legume şi fructe din producţia anului 1972. Şi cu această ocazie fabricile furnizoare **au refuzat** să contracteze conserve dietetice **la nivelul cererilor organizaţiilor comerciale**, cu toate că respectivele cantităţi sînt luate în calcul din totalul conservelor ce vor fi livrate. Cererile organizaţiilor comerciale au fost de 4 000 tone de conserve dietetice de legume şi 505 tone de compoturi ; s-au acceptat 1970 tone şi, respectiv, 377 de tone".

În ce priveşte conservele şi preparatele de carne dietetice, situaţia este asemănătoare.

Acestea sînt răspunsurile. S-ar putea ca adevărul să fie pe undeva pe la mijloc. Un lucru rămîne de neînţeles : de ce se învinuiesc reciproc cei doi parteneri şi nu cad mai bine de acord asupra modalităţilor de a satisface cerinţele bunei aprovizionări ?

LA „SOMEŞUL"-CLUJ

BUNA DISPOZIŢIE capitol special în planul întreprinderii

- **CERCETAREA ŞTIINŢIFICĂ AJUTĂ LA APLICAREA PRINCIPIULUI „OMUL POTRIVIT, LA LOCUL POTRIVIT".**
- **UN AMPLU PROGRAM — ÎN BUNĂ PARTE REALIZAT — DE DOTĂRI SOCIALE.**
- **CE LEGĂTURĂ EXISTĂ ÎNTRE CULORI ŞI RANDAMENTUL ÎN MUNCĂ.**
- **CHIAR ŞI POARTA FABRICII POATE INFLUENŢA DISPOZIŢIA DE LUCRU.**

Cu aproape un an în urmă, într-un articol intitulat „Cînd munceşti să n-ai decît grija muncii", erau evidenţiate preocupările conducerii fabricii de tricotaje „Someşul" din Cluj pentru îmbunătăţirea condiţiilor de muncă ale salariatelor. În acelaşi timp, se critica faptul că mai sînt locuri de muncă unde femeile lucrează stînd în picioare, deoarece scaunele nu sînt comode ; se făcea observaţia că, într-un atelier situat deasupra vopsitoriei, căldura era excesivă, că zgomotul unor maşini era supărător, aprovizionarea şi igiena punctului alimentar erau deficitare ; se sublinia necesitatea construirii unor cămine pentru tinerele fete care fac naveta de la zeci de kilometri, dezvoltării capacităţii creşei şi căminului etc. Toate acestea, se arăta în articol, au o influenţă negativă asupra calităţii şi productivităţii muncii.

Am vizitat deunăzi fabrica amintită. Situaţia s-a schimbat fundamental. În bine. Cum, prin ce mijloace şi-au găsit soluţia probleme atît de seriioase ? Din cele văzute în secţiile productive şi în anexele sociale, din discuţiile avute, rezultă cu limpezime că atît conducerea fabricii, cît şi conducătorii locurilor de muncă sînt conştienţi de legătura strînsă care există între climatul, ambianţa locului de muncă şi rezultatele în producţie, au ajuns la convingerea că orice leu investit în crearea acestui climat rodeşte înzecit pe planul productivităţii, al calităţii muncii salariatelor. Această concepţie s-a materializat într-un şir de măsuri, la baza cărora a stat studiul ştiinţific al condiţiilor concrete de lucru din fiecare secţie — de la amănunte, pînă mai ieri neobservate (de pildă, modelul de scaun) şi pînă la problemele majore ale organizării muncii. Aceste studii au fost elaborate de laboratorul de psihologie industrială, înfiinţat în acest scop şi dotat cu aparatura necesară, de către cercetătorii sectorului de psihologie al Filialei din Cluj a Academiei. De asemenea, s-a ţinut seama şi de determinările şi recomandările specialiştilor de la institutul de igienă.

În ce constau, de fapt, aceste măsuri ? La loc de frunte se situează reorganizarea procesului de producţie, a fluxului de fabricaţie, în raport cu cerinţele sporite de plan. Puţinele operaţii care se mai executau manual au fost mecanizate. Recent a fost dată în funcţiune o secţie pentru confecţionarea de centuri circulare, iar peste puţin timp va intra în producţie o mare secţie de tricotaje. Aceste două noi secţii se poate spune că asigură condiţii de lucru cum scrie la carte : iluminarea fiecărui loc de muncă, umidificarea atmosferei ; chiar şi culorile care compun mediul amblant au fost alese cu grijă. Combinate cu sursa de lumină, cu forma sălii, cu destinaţia acesteia, pot avea efecte liniştitoare sau dinamizatoare, acţionează direct asupra omului, asupra rezultatelor muncii sale. În prezent se confecţionează circa 500 de scaune reglabile, în funcţie de operaţia pe care o execută muncitoarea, pentru a se lucra comod, fără eforturi fizice mari.

O monografie profesională a principalelor meserii — tricoteur, bobinator şi confecţioner de tricotaje — întocmită de un colectiv de cercetători ai sectorului de psihologie din cadrul Filialei Cluj a Academiei a ajutat la aplicarea în fabrică a principiului „omul potrivit, la locul potrivit". Pe baza concluziilor desprinse din această lucrare s-a trecut la redistribuirea muncitoarelor, în funcţie de pu-

terea de muncă şi pregătirea profesională a fiecăreia ; unele muncitoare au fost orientate spre alte meserii, mai potrivite cu deprinderile şi posibilităţile lor, unde pot obţine un randament mai mare.

Continuarea acestei acţiuni, aflată abia la debut, merge mînă-n mînă cu aceea de ridicare a calificării şi de perfecţionare profesională a muncitoarelor. Peste 1 500 de salariaţi sînt cuprinşi în diferite forme de învăţămînt profesional. S-au asigurat condiţii deosebite pentru buna desfăşurare a acestor cursuri : s-au amenajat săli cu măsuţe comode pentru luat notiţe, ecrane pentru proiecţie, planşe etc.

Paralel cu crearea condiţiilor materiale propice afirmării profesionale a salariatelor, conducerea fabricii, comitetul oamenilor muncii s-au îngrijit şi de condiţiile lor de viaţă. Creşa şi căminul de zi sau cu orar săptămînal ajută peste 240 de mame să-şi îngrijească copiii. Se află în construcţie un cămin pentru 200 de tinere muncitoare. Nu de mult a fost dată în funcţiune o cantină, unde servesc zilnic masa peste 400 de salariaţi avînd de ales între două meniuri formate din 3 feluri de mîncare. Eforturi demne de consemnat s-au făcut şi pentru crearea bazei materiale necesare petrecerii cu folos a timpului liber : a fost amenajat un club cu 250 de locuri în care îşi desfăşoară activitatea formaţiile artistice din întreprindere ; ele pregătesc, în prezent, un spectacol închinat zilei de 8 Martie. Salariaţii fabricii au la dispoziţie o complexă bază sportivă cu terenuri de volei, baschet, handbal, un bazin de înot cu apă caldă şi în curînd va fi terminat unul pentru copii, o popicărie cu 4 piste. O clădire scoasă din uz este transformată, în prezent, în sală de gimnastică. Toate acestea au fost realizate, în cea mai mare parte, din resurse locale, prin munca tineretului, a întregului colectiv.

Despre cele 3 000 de femei care lucrează în secţiile de producţie ale fabricii „Someşul" se poate spune cu adevărat că atunci cînd muncesc nu au altă grijă decît aceea a muncii. Aşa se şi explică rezultatele bune obţinute : în anul trecut s-au produs, peste plan, mai bine de 600 000 tricotaje, în valoare de peste 15,3 milioane lei ; a crescut ponderea produselor de calitatea întîi, paralel cu o scădere a preţului de cost ; exportul a sporit cu 56 la sută faţă de anul precedent.

— Conducerea întreprinderii, comitetul de partid, sindicatul s-au ocupat direct de realizarea tuturor măsurilor vizînd îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi viaţă ale femeilor din fabrica noastră, ne relata tovarăşul Iuliu Haţieganu, inginer-şef şi responsabil al comisiei economice a sindicatului. S-au cheltuit — ce-i drept — cîteva sute de mii de lei şi un anumit volum de energie. Dar toate aceste eforturi au fost urmate de rezultate pozitive în producţie şi de îmbunătăţirea stării de sănătate a muncitoarelor. În acest an scontăm pe o producţie-marfă suplimentară de cel puţin 46 milioane lei, cu acelaşi număr de muncitoare. Sînt convins că o vom realiza. În primele două luni ale anului, colectivul nostru a obţinut o producţie cu 34 la sută mai mare decît în aceeaşi perioadă a anului trecut. Toate aceste realizări, pe planul muncii, s-au obţinut în condiţiile morbidităţii generale în scădere. Muncitoarele noastre sînt mai bine dispuse, au poftă de lucru. Şi-au împodobit pereţii şi stîlpii din secţii cu obiecte decorative lucrate de mîna lor, cu ghivece cu flori. Se vede că le este drag locul de muncă.

Încă un „amănunt" s-a observat că la intrarea şi la ieşirea femeilor din schimb, la poarta fabricii se producea îmbulzeală, prilej de enervare şi pierdere de timp. Şi s-a mai făcut o poartă.

Am fi putut încheia aceste rînduri în aceeaşi tonalitate, subliniind încă o dată eforturile făcute pentru ca femeile angajate în această fabrică să se bucure de un mediu ambiant plăcut, de condiţii de muncă prielnice, dacă acest tablou profund pozitiv nu ar conţine şi o notă discordantă : punctul alimentar a rămas neschimbat, adică neîncăpător, funcţionînd în condiţii total neigienice. Oare cei care au rezolvat atîtea şi atîtea probleme complicate şi spinoase nu au putut găsi mijloacele necesare pentru ca şi punctul alimentar să se încadreze în nota general ? Nădăjduim că ele vor fi găsite în scurtă vreme.

Al. MUREŞAN
corespondentul „Scînteii"

Podoaba oraşului

SFÎNTU-GHEORGHE (Corespondentul „Scînteii", Tömöri Géza). — Oraşul Tg. Secuiesc îşi trăieşte a doua tinereţe. Conectat intens la circuitul economic al ţării, paralel cu construcţia de noi fabrici, aici se înalţă, an de an, numeroase edificii social-culturale şi blocuri de locuinţe. În noul cartier „V. I. Lenin", unde s-au mutat pînă acum peste 300 de familii, cetăţenii au hotărît să-şi facă locul unde trăiesc cît mai frumos. Prin muncă patriotică, ei au început să amenajeze spaţii verzi între şi în jurul blocurilor. Apoi vor croi alei cu bănci, vor planta arbuşti şi flori — podoabe ale cartierului, ale oraşului.

AM PRIMIT SCRISOAREA DV.!

CIZME, BĂRCI ORI DROJDIE DE BERE ?

Marian Voicu şi încă 38 de semnături din satul Valea Uleiului, judeţul Argeş, mă roagă să le trimit 1 000 perechi cizme pescăreşti ori 82 de bărci şi dacă nu am posibilitatea să le trimit cizme ori bărci se mulţumesc şi cu un tub de beton.

— Şi dacă nu am posibilitatea să trimit nici tub de beton, vă mulţumiţi cu 100 grame drojdie de bere ? Înainte de a-mi răspunde dacă vă mulţumiţi cu o sută de grame, vă rog să mă lămuriţi şi pe mine pentru ce vă trebuie ori... ori ?

— Satul nostru este situat la vreo 800—900 de metri de şoseaua asfaltată Curtea de Argeş — barajul Vidraru. Drumul care leagă satul de şoseaua asfaltată, în timpul ploilor, se transformă într-un pîrîu cu o adîncime care variază între 30—40 cm. Asta pentru că nu există un tub de beton care să dirijeze apele spre şanţ.

— Aşa o fi fost proiectat să fie şi drum şi pîrîu.

— Nu. Aveam un drum practicabil dar I.A.S. Curtea de Argeş a făcut o plantaţie pe terenul care se învecinează cu drumul nostru. Au băgat tractoarele pe el şi praf l-au făcut ! Am trimis o scrisoare asemănătoare şi forurilor competente care trebuie să ia măsuri gospodăreşti.

— Am intuit lucrul ăsta şi d-aia am întrebat dacă aveţi nevoie de drojdie de bere.

— Ce legătură poate să aibă...

— Poate creşte, cu ajutorul drojdiei de bere, atenţia celor care...

— Şi de ce sînteţi aşa răi ? De ce să nu viseze ? Să viseze şi dumnealor, dar nu în timpul serviciului.

BUTUCI DE VEI VISA, PANĂ DE MAŞINĂ VEI AVEA

Conducătorii auto care au de-a face cu exploatarea minieră Motru ne zic într-o scrisoare că au început să viseze butuci.

Şi ce este dacă visezi butuci ?

— Butuci de vei visa pană de maşină vei avea !

— Aşa, din senin ?

— Ei din senin ! ? Păi numai pe perimetrul comunei Glogova din judeţul Gorj au de trecut trei poduri. Dacă visezi butuci şi mai trebuie să treci şi peste podurile astea...

— Nu se pot repara ?

— Şoseaua asta cu poduri, abia acum 3—4 ani a fost asfaltată.

— Dacă a fost asfaltată şoseaua, de ce nu s-au ocupat şi de cele trei poduri ?

— Nu se ştie de ce. Se ştie însă că în satul Cămuieşti, din aceeaşi localitate, sînt circa 2 km de drum care a fost lăsat în părăsire.

— De ce ?

— Pentru că s-a creat o altă variantă mai „modernă". Dar varianta asta nu este gata. Aşa că din două drumuri, între care unul modern, nu poate fi folosit nici unul.

— Şi ce trebuie să viseze tovarăşii de la drumuri şi poduri ca să fie bine ?

— Dumnealor nu trebuie să viseze.

PE EL, CĂ ARE GEANTĂ !

Locatarii blocului din str. Remus Opreanu nr. 10 din Constanţa se plîng în scrisoarea expediată de tov. Mihail Delegeanu împotriva vecinilor domniilor lor, care vecini noi ştim că este Hotelul Palace.

Se sforăie prea tare în acest hotel ?

— Nu.

— Atunci ce vă deranjează ?

— Nu putem asculta radio, nu putem viziona programul televizorului ca lumea pentru că dumnealui, Hotelul Palace, a

instalat în băi nişte prize Candor (au proprietatea să nu-i curenteze pe cei care folosesc aparate electrice cu picioarele pe umezeală). Deşi astfel de prize costă în jur de 300 de lei, s-au defectat şi în loc de „protecţie" acum produc perturbaţii în reţeaua electrică a vecinilor. Povestea cică durează de aproape un an. S-au făcut cică nişte anchete. În lunile decembrie şi ianuarie „a fost linişte", iar acum iar au început perturbaţiile.

— Poştaşul care vă încasează taxele pentru radio şi televizor ce atitudine posedă vizavi de această situaţie ?

— Ne ia banii fără „perturbaţii".

— Vedeţi, pe el trebuie să-l criticăm că are geantă !

ADEVERIM PRIN PREZENTA CĂ SÎNT NIŞTE BIROCRAŢI

Ion Mamularu, învăţător în comuna Sălătruc, era împreună cu soţia în Curtea de Argeş şi au văzut într-o vitrină nişte articole de îmbrăcăminte care le-au plăcut şi care aveau şi „indicaţia" că se vînd în rate. Au intrat, au spus de unde sînt şi au întrebat dacă au dreptul să cumpere în rate. Cum să nu se poată, le-au spus cei întrebaţi. Dar i-au invitat să aducă o dovadă de la magazinul din Sălătruc că acolo nu se găsesc astfel de articole. Tovarăşul preşedinte al cooperativei din comună a căutat în magazie şi n-a găsit articolele pe care le dorea învăţătorul. Negăsindu-le, le-a dat adeverinţa cerută.

— Şi ?

— Ne-am dus cu adeverinţa la magazinul respectiv din Curtea de Argeş, am ales mărfuri în

valoare de vreo 5 000 de lei, am făcut formele şi cînd să mergem să plătim cota-parte a ratei, cei de aici ne-au zis că nu e bine...

— Ce nu era bine ?

— Au zis că nu mă pot servi numai cu o singură dovadă şi să trec şi pe la magazinele din comunele Şuici, Cepari, Tigveni, Valea Danului, adică pe la toate magazinele ce se învecinează în toate cele patru puncte cardinale ale comunei noastre.

— De ce v-au spus să treceţi pe acolo ?

— Ca să iau şi de la preşedinţii acestor cooperative adeverinţe precum că... Mi-aş fi luat concediu pentru a alerga după aceste „acte" dar mi-a fost teamă ca nu cumva aducîndu-le să-mi ceară să alerg şi prin alte judeţe. Dumneavoastră cum calificaţi toată tărăşenia asta ?

— ? (vezi titlul !).

APĂ DE COLONIE CU... SACU'

De data aceasta mai multe cititoare (decît cititori) din Bucureşti ne informează că s-au îndrăgostit de apa de colonie „Romarta" pe care o cumpără de la magazinul „Farmec" de pe Calea Victoriei.

— Şi ce nemulţumiri aveţi ?

— Sîntem nemulţumite pentru că se vinde cu sacul...

— Cum adică ? Eu ştiam ceva în legătură cu nişte nuci şi cu nişte furci, cu un pod, dar de colonie care să se vindă cu sacul n-am mai auzit. E cumva o apă de colonie solidă ?

— Nu. E lichidă. Şi nu se vinde fără sac. Adică un fel de săculeţ cu motive naţionale. Avem „podul" plin cu astfel de saci, care credem că costă mai scump decît apa de colonie. De ce sîntem obligate să băgăm banii în saci ?

— Nu ştim de ce, dar cu toate astea apa de colonie „Romarta" are un miros plăcut.

FAULT ÎN CAREU

Pînă în anul 1968 tinerii din comuna Crucea, judeţul Suceava, aveau un teren de fotbal. Mulţumită consiliului popular, acest teren s-a desfiinţat şi pe el s-a construit un complex comercial. S-au supărat ei tinerii, dar în 1971 au fost împăcaţi pentru că li s-a pus la dispoziţie un alt teren pe marginea rîului Bistriţa. Tinerii, entuziasmaţi, au

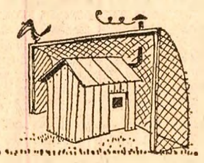

trecut la muncă voluntară şi au muncit tinerii cu atîta tragere de inimă şi tocmai cînd le era terenul mai drag, tot mulţumită consiliului popular comunal, au venit nişte tovarăşi care au făcut pe extrema dreaptă a terenului şi mai ales în careul de 16 metri nişte magazii şi baraci pentru muncitorii care construiesc aici un pod peste rîu. Tot aceşti tineri entuziaşti ne întreabă ce să facă acum cu echipamentul care l-au cumpărat şi care zace în nişte rafturi ?

Dragi tineri, pentru ca echipamentul să nu mai zacă, faceţi alt teren. Şi dacă vă driblează şi cu ăsta, atunci rugaţi-l pe arbitru să fluiere fault în careu.

Nicuţă TĂNASE

pagina economică

Nici un bilanț economic nu este concludent fără răspunsul la întrebarea:

Cît din sporul de producție s-a obținut prin creșterea productivității muncii?

CADRE DE CONDUCERE DIN ÎNTREPRINDERI, INGINERI, TEHNICIENI, MUNCITORI CĂUTAȚI UN RĂSPUNS CONCRET ȘI ÎN FIECARE ZI LA ACEASTĂ ÎNTREBARE!

Aparent un calcul economic orientativ, **sporul de producție realizat pe seama creșterii productivității muncii** devine, la o analiză mai atentă, un prețios indicator cu o putere deosebită de sintetizare și reflectare a efectelor măsurilor tehnice și organizatorice aplicate în întreprinderi în vederea amplificării eficienței activității economice. Nu întîmplător, în ultimii ani se stabilește, prin planul de stat, cota de contribuție a productivității muncii la realizarea sporurilor de producție industrială — **în 1972 aceasta fiind de 75 la sută.** Practica a dovedit că mărirea cotei de participare a productivității muncii la realizarea producției înseamnă, în primul rînd, **obținerea unei însemnate economii de muncă socială, de forță de muncă** (dacă, prin absurd, productivitatea muncii s-ar fi menținut la nivelul anului 1950, pentru realizarea producției industriale a acestui an ar fi fost necesar un plus de circa 5,5 milioane salariați); în al doilea rînd, pe această cale, se obține **o fructificare superioară a fondurilor investite sau o economie de fonduri de investiții** — o productivitate înaltă echivalînd cu o mai judicioasă folosire a capacităților de producție existente; în al treilea rînd, prin sporirea necontenită a forței productive a muncii se asigură **dezvoltarea eficientă a producției materiale, accentuarea factorilor intensivi ai creșterii noastre economice.**

Iată de ce, „cît la sută din sporul producției obținuți pe seama productivității muncii?" trebuie să constituie, în fiecare întreprindere și centrală, o întrebare la ordinea zilei, al cărei răspuns se cere formulat cu maximă competență și răspundere, pentru descoperirea și punerea în valoare a tuturor rezervelor interne capabile să asigure creșterea productivității muncii în ritm superior planului. Căile ce trebuie urmate în vederea atingerii acestui scop au fost precis formulate de către **tovarășul Nicolae Ceaușescu**: **„Întreprinderile, centralele și ministerele trebuie să acorde o atenție de prim ordin folosirii complete a timpului de muncă, extinderii lucrului la mai multe mașini, întăririi ordinii și disciplinei în producție, normării științifice a muncii. În această direcție cred că nimeni nu poate spune că are nevoie să vină altcineva, de la minister, să rezolve problemele: stă în puterea fiecărei întreprinderi și numai întreprinderea poate soluționa cu succes problemele legate de creșterea productivității muncii".**

Dacă astăzi, la o serie de întreprinderi — Uzina mecanică din Timișoara, Combinatul de exploatare și industrializare a lemnului din Cluj, fabricile de confecții din Bîrlad și Craiova — se înregistrează o contribuție a productivității muncii de 80—95 la sută la sporirea producției din acest an, aceasta se datorește în exclusivitate perseverenței cu care sînt căutate și fructificate operativ, pe deplin, orice resurse capabile să contribuie la creșterea productivității muncii.

Fie și numai succint să ne oprim asupra cîtorva dintre aceste resurse depistate, recent, în cele două fabrici de confecții de care am amintit.

● **FABRICA DE CONFECȚII DIN BÎRLAD**: Prin revizuirea actualei tehnologii de confecționare a cămășilor pentru copii, înlocuirea sistemului de lucru pe bandă cu sistemul modern „prod-sincron" și dotarea corespunzătoare cu mașini și mobilier tehnologic, începînd chiar cu acest trimestru productivitatea fizică a muncii crește cu 1—2 bucăți cămăși pe muncitor în 8 ore, pe această cale realizîndu-se un spor de producție de 4,5 milioane de lei.

● **FABRICA DE CONFECȚII DIN CRAIOVA**: Prin urmărirea îndeaproape a echilibrului între operațiuni, în vederea asigurării unei ritmicități perfecte între toate fazele de fabricație, prin mecanizarea unor operațiuni — croirea prin ștanțare, mihtuirea prin ștanțare ș.a. — ca și prin simplificarea unor operațiuni se va obține o economie de manoperă de aproape 2 milioane de lei, concomitent cu sporirea productivității fizice pe muncitor, în acest an, cu 20—25 la sută.

Chiar și sub această formă, strict tehnică, de prezentare a cîtorva măsuri conturate în cele două fabrici se poate desprinde seriozitatea, competența și promptitudinea cu care s-a trecut la aplicarea în practică a sarcinilor trasate la conferința pe țară a cadrelor de conducere din întreprinderi și centrale industriale și de construcții, în direcția creșterii productivității muncii, realizării pe această cale a unor însemnate sporuri de producție. În același timp, nu pot fi trecute cu vederea atitudinile de tolerare a unor neajunsuri care mai diminuează nivelul productivității muncii.

Ne oprim la o recentă analiză făcută în cîteva întreprinderi miniere din județul Maramureș. În anul trecut, unele exploatări miniere din Baia Borșa, Șuior, Cavnic și altele au înregistrat un indice scăzut la productivitatea muncii fizice. De altfel, acest indicator a fost îndeplinit pe Centrala minereurilor neferoase din Baia Mare doar în proporție de 82,2 la sută. Ca o primă consecință, o mare parte din sporul de producție obținut de unitățile centralei se datorează depășirii cu 700—800 de muncitori a numărului mediu scriptic de salariați. În paralel, s-au tolerat cu destulă îngăduință o serie de neajunsuri de natură disciplinară și organizatorică. Prevenirea acestor abateri de la disciplina muncii ar fi generat **o influență pozitivă asupra creșterii aportului productivității muncii la sporirea producției cu 10—15 la sută.** De asemenea, proporția dintre muncitorii din subteran și salariații de la suprafață este total necorespunzătoare. La 100 de muncitori în subteran există 40 de salariați la suprafață: la fel, din efectivul total de muncitori, 59 la sută sînt muncitori de bază, iar 41 la sută sînt auxiliari ș.a.

Evident, situația existentă la aceste unități miniere maramureșene trebuie înlăturată grabnic. De fapt, așa cum ne asigura tovarășul dr. ing. Valer Gabrian, directorul general al Centralei minereurilor neferoase, în prezent **s-au extins sau sînt în curs de generalizare metode de mare productivitate în exploatarea minereului.** Se va asigura concentrarea producției în abataje, galerii, suitoare, precum și organizarea mai bună a muncii în brigăzi și echipe. În unele exploatări miniere, cum sînt Ilba, Herja, Baia Borșa au fost înființate brigăzi mai mari de mineri, conduse de maiștri inimoși, care gospodăresc mai bine utilajele, piesele de schimb, materialele, care se interesează de randamentul muncii fiecărui om. Rezultatele bune se întrevăd. La Baia Sprie, de pildă, **circa 80 la sută din sporul de producție înregistrat în acest an are la bază creșterea productivității muncii.**

Tuturor trebuie să le fie clar că **realizarea sporurilor de producție, în principal pe seama creșterii productivității muncii se detașează ca un imperativ major în procesul accentuării laturilor intensive ale dezvoltării economice, în acest an, ca și în întregul cincinal, ca o necesitate primordială a dinamizării eficienței economice,** cu valabilitate generală pentru fiecare întreprindere și centrală industrială. Așa cum, pe bună dreptate, s-a subliniat la recenta conferință, rezervele de sporire a productivității muncii nu trebuie căutate decît în întreprindere. Să luăm, de pildă, cazul Unității de exploatare și industrializare a lemnului din Sighetul Marmației, unde numai 13 la sută din producția suplimentară realizată în două luni din acest an se datorește creșterii productivității muncii. Nu existau rezerve interne pentru îmbunătățirea acestei proporții? Existau cu prisosință! O dovedește și faptul că indicele de utilizare a fondului de timp maxim disponibil a fost de numai 92,4 la sută; prin evitarea celor peste 8 000 de ore-om absențe nemotivate, înregistrate în primele două luni, **s-ar fi putut realiza o producție de peste 180 000 de lei.** Dar nu s-a acționat hotărît pentru curmarea risipei de timp, în schimb s-a lucrat cu „mînă largă" la angajarea de salariați cu mult peste numărul mediu scriptic. De fapt, realizarea sporurilor de producție, în principal, pe seama creșterii numărului de salariați, și nu pe baza productivității muncii, este caracteristică și pentru alte unități din cadrul C.E.I.L. Sighetul Marmației.

Conducerea partidului a atras atenția asupra faptului că sarcinile stabilite în domeniul creșterii productivității muncii trebuie considerate minime, că toate resursele, mari sau mici, menite să contribuie la îmbunătățirea acestui indicator să fie nefiindrizat puse în valoare. În spiritul acestor indicații **se desfășoară în prezent, în întreprinderi, ample acțiuni de revizuire a programelor care fundamentează creșterea productivității muncii,** astfel ca, prin concentrarea tuturor eforturilor colectivelor, anul 1972 să marcheze un important salt în **sporirea eficienței cu care este cheltuită munca socială.**

Vlorel SĂLĂGEAN
Vasile GAFTONE

Măsuri după apariția articolului:

„CÎND SĂ IASĂ LA CÎMP, TRACTOARELE S-AU DOVEDIT A FI NEREPARATE"

Apariția în „Scînteia" (nr. 9075 din 2 martie a.c.) a articolului intitulat **„Cînd să iasă la cîmp, tractoarele s-au dovedit a fi nereparate"** — în care erau scoase în evidență deficiențele existente în unele secții de mecanizare din Trustul S.M.A. al județului Olt, în pregătirea tractoarelor și mașinilor agricole — a stîrnit un larg ecou în rîndul lucrătorilor de pe ogoarele județului. Chiar a doua zi după publicarea articolului amintit a avut loc, în prezența tovarășului Constantin Sandu, prim-secretar al Comitetului județean Olt al P.C.R., o ședință comună a biroului comitetului județean de partid și a consiliului popular județean, la care au participat și conducătorii unităților agricole județene. Cu această ocazie s-a făcut o amplă analiză a modului în care este pregătită campania agricolă de primăvară, scoțîndu-se în evidență deficiențele care mai există, atît din punct de vedere al pregătirii tractoarelor și mașinilor agricole, cît și al asigurării cu sămînța și îngrășămintele chimice necesare. Pentru slaba activitate de care au dat dovadă în pregătirea forței mecanice pentru campanie, biroul comitetului județean de partid și comitetul executiv al consiliului popular județean au recomandat consiliului oamenilor muncii de la Trustul județean al S.M.A. să-i destituie din funcție pe tovarășii Gheorghe Sanda, directorul S.M.A. Găneasa, și Constantin Boldur, directorul S.M.A. Balș. S-au adoptat, totodată, măsuri deosebite, cu responsabilități precise, pentru ca deficiențele semnalate în pregătirea campaniei de însămînțări să fie urgent remediate. Membrii biroului comitetului județean de partid și ai comitetului executiv al consiliului popular județean au fost repartizați pe zone S.M.A. pentru a sprijini efectiv campania de însămînțări.

— Peste puține zile — spunea tovarășul prim-secretar Constantin Sandu — lucrările de însămînțare a culturilor din epoca I se vor declanșa și în județul nostru. În nenumărate rînduri am dovedit că dispunem de o bună capacitate organizatorică pentru ca toate lucrările agricole să se desfășoare în perioada optimă. Prin măsurile luate acum nu ne îndoim că programul județean pentru dezvoltarea agriculturii se va îndeplini cu succes.

În cadrul ședinței au fost discutate, pînă la amănunt, toate măsurile preconizate, modalitatea înfăptuirii lor, pentru ca, într-adevăr, campania de însămînțări, toate celelalte acțiuni care vor conduce la realizarea și depășirea sarcinilor stabilite în agricultură, să se desfășoare fără „obstacole".

Emilian ROUĂ
corespondentul „Scînteii"

FERTILIZAREA

(Urmare din pag. I)

mai multe I.A.S. și cooperative agricole din județ relevă că există adesea tendința de a se aștepta vagoanele cu azotat de amoniu, în timp ce zeci de mii de tone de gunoi de grajd se adună în grămezi cît vezi cu ochii. Acestea în loc să fie folosite pentru sporirea producției imobilizează insemnate suprafețe de teren pe care le scot din circuitul agricol. Atitudinea de nepăsare față de acest valoros îngrășămînt natural nu are nici un temei. Este adevărat că se invocă lipsa mijloacelor de transport dar, în marea lor majoritate, acestea n-au fost utilizate în tot timpul iernii. Din situația operativă, existentă la direcția generală agricolă, rezultă că în această iarnă, în cooperativele agricole s-au transportat circa 87 000 tone gunoi de grajd. Este o cantitate foarte mică în comparație cu resursele de sute de mii de tone „stocate" pe lîngă fermele de animale și mai ales în preajma complexelor zootehnice. Numai la complexul de vaci de la „km 23", aparținînd de I.A.S. Copăceni, sînt circa 20 000 tone gunoi de grajd care ocupă o suprafață de peste 40 ha teren. Iată motivele invocate pentru a justifica de ce nu este transportat: „Vara — ni s-a spus la conducerea I.A.S. — mijloacele de transport sînt folosite la căratul furajelor, iar iarna..." Adevărul este că iarna se pierde timpul. Alte aproximativ 15 000 tone gunoi de grajd se află netransportate la complexele de creștere a bovinelor de la km 14 și 15 din cadrul aceluiași I.A.S. Și aici este o suprafață de peste 20 de hectare ocupată cu îngrășăminte naturale care ajung pînă la șoseaua București—Giurgiu.

Cantități însemnate de gunoi de grajd bine descompus, care ar putea fi utilizat cu deplin folos, există în numeroase alte I.A.S. și cooperative agricole. La cooperativa agricolă din Stupinele există gunoi de grajd netransportat încă de la înființarea unității, în cantități de mii de tone și care ocupă o suprafață de circa 10 ha. Și aici motivul invocat este că nu sînt mijloace de transport. Vara terenul este ocupat, iar iarna consiliul de conducere uită de această importantă acțiune. Din păcate nici acum nimeni din conducerea cooperativei nu se ocupă de această problemă.

În prezent pot și trebuie fertilizate toate terenurile pe care se cultivă legume, cartofi, suprafețele tasate care urmează să fie arate și, în mod deosebit, suprafețele amenajate pentru irigații, unde dau cele mai mari sporuri de recoltă. În multe unități, posibilitățile proprii sînt pur și simplu ignorate, așteptîndu-se cine știe ce mijloace mecanice pentru transportul îngrășămintelor în cîmp. La cooperativa agricolă din Călugăreni s-au folosit, așa cum este și firesc, toate cele 100 tone de îngrășăminte chimice la cultura grîului, urmînd ca pentru terenul ce urmează a fi cultivat cu legume și plante tehnice să se administreze gunoi de grajd. Dar pînă acum s-au fertilizat doar 5 ha cu 100 tone gunoi din terenul destinat grădinii de legume. Or, aici există îngrășăminte naturale bine fermentate de ani de zile, ce ocupă o suprafață de circa 5 hectare teren în jurul grajdurilor de animale. De ce nu se iau măsuri pentru ca acest valoros îngrășămînt să fie dus măcar pe terenurile ce urmează a fi cultivate cu legume?

Una din sursele importante pentru fertilizarea grîului, lucernierelor și altor culturi o reprezintă mustul de grajd. În foarte multe unități acest prețios și, totodată, ieftin îngrășămînt este risipit. Sînt și cooperative care au amenajat bazine de acumulare la grajduri. Acum trebuie transportate mii de tone de must de grajd diluat pe culturile de grîu sau pe lucerniere.

Întrucît utilizarea unor cantități cît mai mari de îngrășăminte reprezintă unul dintre cele mai eficiente mijloace pentru sporirea recoltelor, este necesar ca direcția generală a agriculturii județene, conducerile I.A.S. și cooperativelor agricole să ia măsuri pentru folosirea mijloacelor de transport, astfel încît acțiunea de fertilizare să se desfășoare intens, în toate unitățile agricole.

SOMNUL ORDINII

(Urmare din pag. I)

consum să afle cît de cît ceva (fapt care nu o disculpă de vinovăția ce-i revine). Iată însă un caz — din alte numeroase — cînd porumbul destinat producătorilor contractanți a luat alte direcții cu asentimentul și concursul larg al președintelui cooperativei de consum din Halmeu. Stăm de vorbă cu președintele acesteia, Carol Molnar, care a aprobat livrarea unei mari cantități din acest porumb către C.A.P. Porumbești. (La rîndul ei, aceasta n-a uitat să onoreze cooperativa de consum cu porci pentru braseria din Halmeu).

— Nu știați că porumbul „cu regim special" nu poate avea alte destinații?

— Ba știam — și m-am întrebat dacă n-o să iasă vreun scandal, dar pînă la urmă mi-am zis că doar nu o fac pentru interese personale.

Logică de două ori falsă: în primul rînd pentru că interese personale **există** întotdeauna în asemenea situații, în al doilea pentru că legea a fost încălcată — nu contează în „interesul" cui!

Într-un fel asemănător s-au petrecut lucrurile și în alte comune din județ. După evaluările de pînă acum ale organelor de miliție, cantitatea de porumb „cu regim special" dirijat pe alte căi se ridică la 250—300 mii kg. Dacă vom pune clasica și nelipsita întrebare în atari situații: „Cum de-a fost posibil?" — o parte din răspunsuri ni le-ar furniza chiar exemplele consemnate. Partea cealaltă de răspuns am căutat, evident, s-o aflăm de la forurile răspunzătoare, părtașe la gestionarea porumbului. Ei bine, abia cînd am pornit la această întreprindere, lucrurile au început să devină mai interesante. Mai ales pentru că încercările noastre de a afla adevărul și pe adevărații responsabili ai situației semnalate au fost întîmpinate cu un zîmbet, cu o surprinzătoare detașare de fondul gravelor probleme puse în discuție.

— Nu aveam cum să știm că se petrec astfel de nereguli, nu se iviseră cazuri. Ei, și dacă s-au ivit am aflat, am luat măsuri — mărturisește cu veselă seninătate contabilul-șef de la Întreprinderea pentru industrializarea cărnii, Gheorghe Nistea, adică omul care răspunde de toate operațiile financiare, de instruirea și corectitudinea celor care mînuiesc acte cu valori. (Cu ocazia controalelor efectuate de organele de miliție a reieșit că el, contabilul-șef, căuta să acrediteze ideea că „totul este legal, nu e nimic grav"). S-o fi tenind cumva să nu fie tras la răspundere pentru modul cum s-a „ocupat" de activitatea salariaților care mînuiesc acte cu regim special? Tot ce se poate. Iată ce ne declara chiar ruda sa din biroul alăturat, Viorica Nistea, funcționara care înmînă achizitorilor blocurile a cîte o sută de file bucata — cu dovezile pentru porumb (dar pe care contabilul-șef a căutat cu orice preț s-o apere):

— Sinceră să fiu, eu sînt mică, și nici acum nu știu cum trebuia să procedez; după unii, ar fi fost de datoria mea să pretind achizitorilor la decontare cotorul cu duplicatele dovezilor în schimbul dreptului de a obține un bloc nou, după alții treaba asta ar fi trebuit s-o facă tehnicianul Ștefan Pop care conduce centrul de achiziții-contractări din Satu-Mare. Pînă să se clarifice lucrurile, eu am eliberat dovezi cum m-am priceput.

După cum am văzut, „priceperea" ei și a șefului ei se ridică la sute de mii de kg. de porumb! „Mică" — vorba dumneaei...

Trecem peste alte lungi convorbiri avute cu alți factori de răspundere din cadrul Întreprinderii pentru industrializarea cărnii, pentru că sînt obsesiv de asemănătoare prin ușurința cu care pasează răspunderea, spre a ne opri la cele ce ne-a declarat și directorul întreprinderii, ing. Vasile Gherman:

— De ce să ne mai ascundem după deget? Adevărul e că sîntem cu toții vinovați pentru încrederea oarbă manifestată de fiecare dintre noi față de subalterni, crezînd că totul merge ca pe roate și că nu mai e nevoie de control sau că e suficient un control pe „încredere" în simplele declarații ale achizitorilor. Din păcate, așa s-au petrecut lucrurile: **noi am întocmit acte de inventariere a porumbului bazate pe simple declarații.**

În convorbirea avută, interlocutorul mi-a relatat ale-ați etalat și incriminat cu atîta precizie?

— Da, trebuie să recunosc că toate acestea s-au soldat cu minusuri substanțiale față de plan la livrările de carne pentru fondul central de stat.

În ce măsură merită să fie trași la răspundere toți cei ce s-au făcut vinovați, în frunte cu conducerea întreprinderii, cu autorii haosului financiar și material (pentru că doar simpla recunoaștere a lipsurilor nu absolvă de răspundere) nu am reușit deocamdată să aflăm. E o problemă deschisă. Pentru că simpla recunoaștere, însoțită de o automustrare, nu înlocuiește răspunderea materială și juridică a cuiva.

Ne-am deplasat apoi cu investigațiile și la uniunea județeană a cooperativelor de consum, unde am prezentat, de la bun început, reproșurile și criticile pe care Întreprinderea pentru industrializarea cărnii le formulează la adresa conducerii U.J.C.C. și a unităților sale aparținătoare IJCOOP (nepăsare și imobilism față de apelurile la colaborare, neefectuarea de controale privind gestiunea porumbului etc.) Auzind, tovarășul Ion Plugaru, președintele uniunii județene, a dat glas unor replici usturătoare:

— Care va să zică, dumnealor, de la industrializarea cărnii, ca să iasă „băieți frumoși", dau vina pe noi pentru neregulile lor! După care, auzim că cei de la I.I.C. (Întreprinderea pentru industrializarea cărnii) n-au catadicsit niciodată să trimită cooperației tabele cu numele contractanților, cu toate că au fost discuții în acest sens „și am trimis și corespondență ca să rămînă urme" (ce-i drept, s-au văzut cu vîrf și îndesat urmele...); că tot cei de la I.I.C. se fac vinovați de defalcarea complet nerațională, păgubitoare a porumbului pe comune (în raza comunei Mediașu Aurit, de exemplu, au fost stocate 49 tone de porumb din fondul de achiziții-contractări, în timp ce numărul porcilor contractați a atins astronomica cifră de... 6) etc.

Trebuie să recunoaștem că aici, la U.J.C.C., grație învinuirilor formulate de tovarășul președinte — susținut îndeaproape de directorul IJCOOP, Nicolae Man, și de șeful serviciului comercial, Nicolae Bogdan — la adresa I.I.C. ne-am completat „inventarul" de fisuri prin care s-a scurs din avutul obștesc atîta porumb. Însă nu pentru asta venisem în primul rînd la sediul uniunii, ci pentru a afla cîtimea de responsabilitate pe care are curajul să și-o asume conducerea uniunii în problema discutată. N-am reușit acest lucru, pentru că la U.J.C.C... nu există vinovați.

— De ce n-ați militat cu fermitate pentru o intervenție promptă, în colaborare cu I.I.C., în gestionarea porumbului, în mod corect, din moment ce știți atîtea modalități excelente pentru a fi reușit acest lucru?

— Ei (adică I.I.C.) nu ne sînt subordonați. De altfel, ne-au și dat în scris să nu le dăm dispoziții, că nu sîntem forul lor tutelar. Dar acum îi vom da în judecată...

Scurt și categoric. Cu acest ultim verdict consemnat în carnet am plecat de la U.J.C.C., adresîndu-ne, spre o mai completă edificare, tovarășului maior Vasile Cigan, de la Inspectoratul județean de miliție, care conduce cercetările privind sustragerile de porumb.

— Lucrurile sînt cît se poate de limpezi — ne-a spus interlocutorul nostru. Atît conducerea Întreprinderii de industrializare a cărnii, cît și a U.J.C.C. se fac deopotrivă vinovate pentru haosul pe care l-au creat sau l-au favorizat în gestiunea porumbului. Normal se impunea ca încă de la înființarea convenției de distribuire și gestionare a porumbului pentru achiziții-contractări cele două unități să colaboreze și să acționeze în cunoștință de cauză, pe baza unor instrucțiuni foarte precise de care nu se pot plînge că au dus lipsă. Colaborării i-au luat însă locul orgoliul de... foruri independente, birocratismul și disensiunile neprincipiale, iar de aici la iresponsabilitate față de avutul obștesc nu a fost decît un pas. Și nu e vorba aici numai de porumb. Țin să precizez că la U.J.C.C. pagubele materiale constatate de organele de miliție se ridică în anul 1971 la peste 1 milion lei. Numai cazurile sesizate organelor de miliție întrunesc o valoare de peste 600 mii lei. Or, de această stare de lucruri nu se fac răspunzători numai gestionarii delapidatori sau președinți incompetenți și gură-cască ai unor cooperative, ci și corpul financiar intern al U.J.C.C., subordonat direct președintelui uniunii. Ar fi fost suficientă o simplă confruntare (pe care însă nu a respectat-o nimeni) la reviziile de fond între cantitatea de porumb eliberată și dovezile existente la gestionari; ar fi reieșit limpede diferențe mari neacoperite cu nici un act, chiar dacă unii gestionari s-au acoperit parțial cu dovezi fictive.

Acesta este în mare dosarul porumbului. Indiferent de bilanțul final, o concluzie se desprinde clar: haosul economico-financiar din „hambarul" cu porumbul statului trebuie plătit cinstit pe măsura vinovăției de toți cei părtași la crearea lui.

Din fabrici și institute, de pe șantiere și ogoare

SEMNALE PRELUATE

Folosirea capacităților de producție și a cadrelor de specialiști

Într-o industrie modernă, folosirea judicioasă a capacităților de producție și a cadrelor de specialiști are o deosebită importanță pentru creșterea eficienței economice, sporirea beneficiilor și — în ultimă instanță — a venitului național. La cîteva aspecte în legătură cu această problemă de larg interes se referă, în principal, și scrisorile sosite la redacție în săptămîna pe care o încheiem.

Abordăm tema în discuție subliniind de la bun început o constatare semnalată de practică: **importanța sincronizării activității secțiilor de bază din întreprinderi, cu aceea a secțiilor auxiliare.** Deosebirile de ritm și de volum, existente în activitatea secțiilor așa-zise auxiliare, duc uneori la îngrădirea posibilităților de creștere a producției pe întreaga uzină. Exemplificarea ne-o oferă, în scrisoarea sa, tehnicianul **Nicolae Costache** de la uzinele „Republica" din Capitală. El ne scrie: „Secțiile noastre de laminoare extind tot mai mult activitatea în trei schimburi. Cadrele de muncitori și de tehnicieni sînt corespunzător distribuite. Producția realizată în schimburile II și III este, de cele mai multe ori, egală cu producția obținută în primul schimb. Problema care se pune acum este aceea că piesele de schimb, dispozitivele și sculele nu satisfac necesitățile producției în trei schimburi, mai ales la laminoare, aparataj și filetaj. Cauza? Neintroducerea simultană a schimburilor II și III în sectoarele de mecanică și sculărie, corespunzător cerințelor producției". În concluzie, tovarășul Nicolae Costache afirmă că situația în secțiile auxiliare ar fi în curs de îmbunătățire, dar că, totuși, revirimentul s-ar produce lent.

Problema semnalată are o importanță lesne de înțeles. Ea a fost amplu dezbătută și la recenta Conferință pe țară a cadrelor de conducere din întreprinderi și centrale industriale și de construcții. S-au preconizat măsuri pentru reconsiderarea secțiilor auxiliare din întreprinderi, în scopul unei valorificări mai bune a potențialului lor uman și tehnic. Însă pînă cînd problema va fi rezolvată definitiv și pe ansamblu, fiecare conducere de uzină are datoria de a întreprinde tot ce se poate pentru asamblarea mai strînsă a secțiilor sculărie, mecanic șef etc. la coloana secțiilor productive. Astfel stînd lucrurile, generalizarea schimbului II și extinderea schimbului III trebuie să aibă loc simultan în toate secțiile, atît în cele de bază, cît și în cele așa-zise auxiliare, de care depinde în bună măsură realizarea planului de producție.

Un alt aspect esențial al bunei organizări a muncii: **repartizarea bine motivată și folosirea integrală a utilajelor din dotare.** Sînt cunoscute eforturile statului în direcția echipării unităților productive cu utilaje și mașini. Dar oare acestea sînt folosite cu un înalt randament, pretutindeni? Ar fi bine, ar fi ideal. Iată însă că trei mecanici de la Direcția județeană de drumuri și poduri Olt ne scriu: „La noi, o curte întreagă este plină cu utilaje inactive. Stau așa de luni de zile și chiar de ani: un ciocan pneumatic, un cilindru compresor, utilaje de forjă etc. Alte utilaje zac nefolosite la lotul Curtișoara, la o distanță de 3 kilometri de Slatina". Semnatarii scrisorii conchid: „Este vremea să fie trași la răspundere cei ce nu vor în ruptul capului să priceapă că mașinile și utilajele, în care s-au investit mulți bani, trebuie folosite la maximum, în interesul nostru general".

Așadar, un lucru pare limpede: amintita direcție județeană dispune de utilaje care îi prisosesc. Ce inițiativă a luat, ca orice bun gospodar, pentru redistribuirea lor în sectoare care au mare nevoie de asemenea utilaje? Le păstrează în „custodie" pentru o... eventuală folosire, cine știe cînd? Plusul de utilaje sau de materiale de producție n-a dovedit niciodată o bună organizare a muncii. Mai degrabă o cunoaștere sumară a necesarului real și, desigur, lipsa capacității de a prevedea. Așadar, rămîn două alternative: ori amintita direcție județeană de drumuri și poduri să fie încărcată, prin plan, la nivelul tuturor utilajelor din dotare, ori aceste utilaje să fie grabnic transferate în alte unități productive. Așteptăm decizia.

Ce ați spune, auzind că un tînăr inginer electronist, repartizat într-o uzină de specialitate, se ocupă cu probleme de aprovizionare? La o asemenea reflecție ne invită scrisoarea inginerului **Nicolae Drăgulănescu,** de la F.E.M.I.-București. El, împreună cu alți 3 ingineri specializați într-un domeniu de maximă însemnătate industrială, îndeplinesc, la aprovizionare, o muncă de funcționar obișnuit. „Mi s-a dat să trec niște cifre de consumuri specifice, de pe o hîrtie pe alta — deci treabă de copist — să întocmesc situații scriptice și alte asemenea operații care n-au nici o legătură cu specialitatea în care am fost pregătit de societate" — apreciază, pe bună dreptate, semnatarul scrisorii.

S-a scris, nu o dată, despre **necesitatea folosirii judicioase a cadrelor noastre de specialiști.** Azi, cînd industria noastră se dezvoltă într-un ritm impetuos, cînd este chemată să rezolve probleme de o mare complexitate tehnică, este cel puțin absurd ca o întreprindere să scoată din sfera producției directe sau din serviciile tehnice de concepție 4 ingineri, pentru alte munci. Dincolo de faptul în sine, de decizia dată — o decizie pripită și, prin urmare, neavenită — stă o concepție vulnerabilă sub toate aspectele, ca să nu spunem altfel. Tendința generală, la noi, este aceea de a elibera specialistul în tehnică de treburi de birou, pentru o mai deplină angajare a acestuia în producție și în concepția producției — nicidecum invers!

Surprinzătoare este și tăcerea acelei comisii din Direcția personal a Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini care, în urma unei sesizări, a audiat ore în șir pe cei patru ingineri, dar fără să fi luat o măsură practică. Este firesc ca, în cel mai scurt timp, conducerea centralei industriale respective și conducerea ministerului de resort să ia în discuție, cu toată seriozitatea, cazul semnalat. Dacă fabrica în cauză are suficiente cadre inginerești și își permite această mișcare de recul — din producție, spre administrație — a specialiștilor săi, atunci să se procedeze la o repartizare, logică și utilă, a acestor cadre spre alte unități industriale sau de cercetare. Inginerul trebuie să muncească în specialitatea pentru care a fost format, acupîndu-se de rezolvarea problemelor tehnice și organizatorice legate de perfecționarea procesului de producție.

Pe scurt despre alte scrisori.

Gheorghe Antohi, sucursala județeană a Băncii de Investiții-Bacău: Ne scrieți că, în activitatea dv., ați descoperit unele anomalii. Unități industriale și administrative, care au sub o sută de salariați, sînt „fericite" și cu un director adjunct. Vă întrebați dacă este necesar acest post. Întrebarea are sens, dar „adresantul" nu-i bine ales. Ce ar fi s-o lăsăm, spre studiu, Ministerului Muncii? **Elena Dragomir,** țesătoare la „Argeșeana"-Pitești: Problema ridicată de dv. nu-i deloc nouă. Aproape lunar ne sosesc scrisori prin care muncitorii fabricii critică slaba organizare a muncii în unele secții de la „Argeșeana". Cum lucrurile au ajuns cam departe, trimitem scrisoarea dv. comitetului județean de partid, spre o cercetare temeinică la fața locului.

Ștefan ZIDARIȚA

COLABORAREA COOPERATIVA AGRICOLĂ — CĂMINUL CULTURAL

înseamnă creşterea conştiinţei socialiste a ţărănimii şi dobîndirea unor bune rezultate economice

Cooperativa agricolă de producţie şi căminul cultural au, bineînţeles, profiluri distincte şi sarcini specifice diferite. Dar aceasta nu înseamnă — şi nu trebuie să însemne — nici un fel de izolare : activităţile căminului cultural, modalităţile specifice muncii politice de masă sprijină soluţionarea problemelor economice ale cooperativei, iar specialiştii din agricultură devin colaboratori apropiaţi ai manifestărilor cultural-educative. Împlinirea unui asemenea deziderat este profitabilă atît pentru unitatea agricolă, cît şi pentru asezămîntul de cultură. Nu e o simplă afirmaţie teoretică, ci o concluzie izvorîtă din experienţa acumulată în numeroase localităţi rurale din ţară.

— Dumneavoastră mă întrebaţi — spunea **Ion Batan**, preşedintele C.A.P. Reteag, din judeţul Bistriţa-Năsăud — cum a sprijinit cooperativa noastră căminul cultural. Iacă, am să răspund : am repartizat o sumă de bani din fondul social-cultural pentru nevoile căminului ; am pus la dispoziţia sa, ori de cîte ori a avut nevoie, mijloace de transport; membrii cooperatori au hotărît în adunarea generală să efectueze fiecare cîte nouă zile de muncă patriotică la construcţia noului cămin cultural ş.a.m.d. Dar, după mine, nu aceasta este întrebarea, că prea sună a tocmeală : ce-a dat cooperativa, ce ne-a dat căminul cultural ? Ci alta : **cum au conlucrat cele două unităţi pentru a determina creşterea conştiinţei tărănimii, pentru dezvoltarea cooperativei.** În această direcţie s-au îndreptat eforturile noastre. Bunăoară, am fost în situaţia să constatăm că oamenii nu ieşeau la muncă, lucrările ce se executau nu erau de bună calitate. Atunci am organizat la căminul cultural împreună cu activiştii de aici, cu intelectualii din comună şi cu specialiştii cooperativei un „sfat agricol" pe tema „valorificarea capacităţii de producţie a pămîntului". Prin calcule şi demonstraţii am arătat ce înseamnă să lăsăm pămîntul nemuncit, cîtă producţie se poate pierde. Am dat cuvîntul oamenilor să-şi spună părerea. S-a discutat în fel şi chip, pînă la urmă s-a hotărît ca întreaga suprafaţă să fie repartizată pe brigăzi, echipe şi chiar braţe de muncă. În felul acesta am reuşit să scoatem la muncă toată obstea, să executăm lucrări de bună calitate şi să obţinem rezultate care ne situează pe locul întîi pe judeţ. Exemple de felul cum am conlucrat cu căminul cultural, cum am căutat să rezolvăm multe probleme de interes local sînt multiple. Un singur lucru trebuie reţinut — conchide interlocutorul : acela că sîntem datori să acţionăm împreună acel mecanism ce se cheamă EDUCAŢIE, contribuind astfel la schimbarea oamenilor satului, a atitudinii lor faţă de muncă, de avutul obştesc.

După cum spuneam, exemple similare pot fi constatate în numeroase alte localităţi din ţară. În comuna Al. Vlahuţă, judeţul Vaslui, o discuţie cu forurile locale ne-a oferit prilejul să întîlnim aceeaşi înţelegere complexă a relaţiilor de colaborare între C.A.P. şi căminul cultural.

— În afara ajutorului material — spunea **Gh. Nedelcu**, directorul căminului cultural — am stabilit cu C.A.P.-ul şi o colaborare de „substanţă". Faptul că în unităţile agricole de la noi se semnalează încă fenomene de sustragere din avutul obştesc, de chiul, de indisciplină ne-a determinat să trecem la consemnarea critică a acestor tare în programe de brigadă periodice, intitulate „Din comună adunate"... Conducerea C.A.P. a salutat iniţiativa şi cu regularitate ne oferă exemple, fapte concrete, ne sugerează aspectele asupra cărora este indicat să insistăm.

Asemenea fapte, numeroase, variate, pline de bogate învăţăminte, ilustrează înţelegerea tot mai pregnantă a unui adevăr fundamental : **rezultatele obţinute pînă în prezent de cooperativele agricole, nivelul conştiinţei ţărănimii sînt legate nemijlocit de activitatea politico-educativă desfăşurată în rîndul masei de cooperatori. Înfăptuirea cu succes a obiectivelor stabilite în agricultură de Congresul al X-lea presupune** — concomitent cu dezvoltarea bazei tehnico-materiale şi organizarea temeinică a producţiei şi a muncii — **desfăşurarea unei intense activităţi politice de masă pentru educarea ţărănimii cooperatiste, dezvoltarea conştiinţei socialiste a acesteia.** Or, ducerea la bun sfîrşit a acestei sarcini poate fi realizată numai ca urmare a unei colaborări multilaterale, dense, de conţinut, a tuturor factorilor din comună, a căminului şi a cooperativei agricole.

Am insistat pînă acum asupra **conţinutului** relaţiilor stabilite între cele două instituţii, deoarece, în domeniul de care ne ocupăm, greşeala cea mai frecvent întîlnită tocmai aici se produce. Adeseori, sub frumoasa deviză a ajutorului şi colaborării se ascunde doar latura strict materială a problemei, ignorîndu-se celălalt aspect, nu mai puţin important, al finalităţii educative pe care ar trebui să o îmbrace eforturile comune.

— Da, colaborăm ! ne-au spus mulţi preşedinţi de C.A.P. ; sprijinim cu mijloace de transport deplasarea formaţiilor artistice, sume importante din fondul social-cultural au fost destinate cumpărării de costume populare pentru artiştii amatori etc.

Desigur, şi acesta este un aspect care nu trebuie neglijat. Beneficiind de sprijin material, în limitele unor dispoziţii legale clare (este vorba de indicaţiile U.N.C.A.P. stabilite de comun acord cu Consiliul culturii şi educaţiei socialiste), căminele culturale pot organiza forme variate de activitate, îşi pot îmbogăţi treptat „zestrea" materială de mijloace practice, pot achiziţiona cărţi, discuri, diafilme etc. Dar a reduce numai la atît colaborarea reprezintă o truncheri, o unilateralizare a unui program amplu, generos şi cuprinzător.

În comuna Nuseni, Bistriţa-Năsăud, cooperativa agricolă de producţie deţine cea mai mare suprafaţă agricolă din judeţ (peste 3 600 de hectare), un sector zootehnic destul de dezvoltat. Firesc ar fi ca munca desfăşurată de căminul cultural să se ridice la nivelul sarcinilor ce revin unităţii cooperatiste, să răspundă cerinţelor spirituale ale membrilor cooperatori. Pentru a vedea în ce măsură a fost realizat acest deziderat, prima întrebare o adresăm preşedintelui C.A.P., **V. Restean** :

— Cum aţi sprijinit căminul cultural ?

— Păi, i-am ajutat să organizeze manifestările, am participat la şedinţele de consiliu, unde sînt membru.

Ne adresăm directorului de cămin, **Achim Uifălean** :

— Cum v-a sprijinit C.A.P.-ul în activitatea ce o desfăşuraţi ?

— Tovarăşul preşedinte a venit la şedinţele de consiliu, specialiştii au ţinut unele expuneri şi conferinţe. Ce nu sînt mulţumit este faptul că nu ni s-a dat fondul prevăzut pentru a cumpăra un acordeon.

Am transcris fidel răspunsurile celor doi interlocutori pentru a ilustra concepţia care a stat la baza asăzisei „colaborări" dintre cele două instituţii. Apropo tot ce s-a întreprins a fost la întîmplare, fără a se urmări o eficienţă educativă precisă, cuprinzătoare.

Să exemplificăm : răsfoind planurile de muncă întocmite de căminul cultural, am constatat că acestea sînt în mare parte aceleaşi de la o perioadă la alta. De pildă, atît în planul pe perioada de iarnă, cît şi în cel din lunile de vară se prevede la capitolul „propagandă prin conferinţe"... reorganizarea colectivului de conferenţiari". Rubricile : manifestări de masă, filmul, munca artistică etc cuprind fraze generale de tipul : „se vor lua măsuri". Ce măsuri ? Şi cine răspunde de ele ? Nimeni nu ştie nimic. Conferinţele şi expunerile cele mai des întîlnite în jurnalul de activitate s-au ţinut două-trei luni la rînd.

Oare să nu fi fost probleme de interes local legate de viaţa de fiecare zi a cooperatorilor, care să merite să ocupe afişul căminului ? Şi prin afişul căminului nu înţelegem doar activităţile ce urmează să aibă loc în incinta clădirii respective. După cum forţele de care dispune C.A.P.-ul — ingineri, tehnicieni, cadrele din conducerea cooperativei — pot fi mai frecvent prezente atît în activităţile ce au loc la căminul cultural cît şi în întreaga muncă educativă. Numai concepţia unilaterală asupra muncii educative, „munca pe felii" explică situaţiile pe care ni le-a relevat un sondaj. Şi anume faptul că directorul de cămin n-a ştiut să ne spună mai nimic despre cooperativa agricolă din localitate, despre ce suprafaţă de teren posedă, ce forţă de muncă are, din ce se compune sectorul zootehnic etc., etc. Dar nici cadrele din conducerea C.A.P.-ului, specialiştii nu erau la curent cu preocupările căminului cultural. Comentariile sînt de prisos. Ruptura creată între căminul cultural şi C.A.P., sporadica muncă cultural-educativă desfăşurată aici — apar evidente.

Şi un ultim aspect. Este limpede că numai în urma unor discuţii concrete, a schimburilor deschise de păreri cu privire la modalităţile organizatorice propriu-zise pot rezulta sugestii fertile şi, mai ales, viabile pentru căminul cultural. Iată de ce o colaborare rodnică între cele două instituţii amintite pînă acum presupune o prezenţă activă a conducerii C.A.P., a tuturor cadrelor de specialitate în viaţa cotidiană a aşezămîntului de cultură. Pentru că, în definitiv, **este vorba de însăşi viaţa comunei, de bunul mers al treburilor locale, la care sînt datoare şi-şi aducă contribuţia toate organele şi instituţiile din sat, fiecare după specificul şi posibilităţile sale.** Este nevoie de aceea de o evaluare atentă, de o gospodărire chibzuită a tuturor posibilităţilor şi forţelor proprii.

Radu CONSTANTINESCU
Petre DOBRESCU
Vasile IANCU

cinema

● **Puterea şi adevărul** (ambele serii) : PATRIA — 10; 16; 19,45, CAPITOL — 9,15; 12,45; 16,15; 19,45, MELODIA — 9; 12,30; 16; 19,30, MODERN — 9; 12,30; 16; 19,30.
● **12 scaune** : VICTORIA — 8,30; 12; 15,45; 19,30.
● **Antracit** : LUMINA — 9—19,30 în continuare.
● **Steaua Sudului** : LUCEAFĂRUL — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, BUCUREŞTI — 8,15; 10,15; 12,30; 14,45; 17; 19,15; 21,15.
● **Viaţa de familie** : FLOREASCA — 15,30; 18; 20,30.
● **Micul scăldător** : SCALA — 9,15; 11,30; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15, FAVORIT — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● **Războiul subteran** : LIRA — 15,30; 18; 20,15
● **Osceola** : FESTIVAL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, FEROVIAR — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45, AURORA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, FLAMURA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Atunci l-am condamnat pe toţi la moarte** : DRUMUL SĂRII — 15,30; 17,45; 20, POPULAR — 15,30; 18; 20,15.
● **Locotenentul Bullitt** : EXCELSIOR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, GLORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Poveste de dragoste** : PROGRESUL — 15,30; 18; 20,15.
● **Aventuri în Ontario** : TOMIS — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30, BUCEGI — 15,45; 18; 20,15, DOINA — 16; 18,15; 20,30.
● **Program de filme pentru copii** : DOINA — 9; 10,15; 11,30; 12,45.
● **Decolarea** : VITAN — 16; 18; 20.
● **Mirii anului II** : CENTRAL — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30, GIULEŞTI — 15,30; 18; 20,15.
● **Teodora** — 10; 12, **Lumina verde** — 14,15, **Harold înfruntă pericolul** — 16,30; 18,45, **Porţile nopţii** — 21 : CINEMATECA (sala Union).
● **Brigada Diverse în alertă** : **B.D. la munte şi la mare** : UNIREA — 15,30; 19.
● **B.D. la munte şi la mare** : MUNCA — 10; 15,30; 18; 20,15.
● **Farmecul ţinuturilor sălbatice** — 9—18,30 în continuare, **Program de filme documentare** — 20,15 : TIMPURI NOI.
● **Ultimul războinic** : GRIVIŢA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, MIORIŢA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,30.
● **Fuga** : VOLGA — 10,30; 15; 19.
● **Anna celor o mie de zile** : MOŞILOR — 15,30; 19.
● **Livada din stepă** : RAHOVA — 15,30; 18; 20,15.

teatre

● Opera Română : Seară vieneză — 11; **Madame Butterfly** — 19,30.
● Teatrul de operetă : **Contele de Luxemburg** — 10,30; **Lăsaţi-mă să cînt** — 19,30.
● Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (sala Comedia) : **Coana Chiriţa** — 10,30; **Săptămîna patimilor** — 15,30; **Take, Ianke şi Cadîr** — 20; (sala Studio) : **Părinţii teribili** — 10,30; **Să nu-ţi faci prăvălie cu scară** — 15,30; **Moartea ultimului golan** — 20.
● Teatrul de comedie : **Nicnic** — 10,30; **Interesul general** — 20.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din bd. Schitu Măgureanu) : **O scrisoare pierdută** — 10; **Play Strindberg** — 15; **Leonce şi Lena** — 20, (sala din str. Alex. Sahia) : **Vicarul** — 10; **Iubire pentru iubire** — 20.
● Teatrul Mic : **Pisica sălbatică** — 10,30; **Balul absolvenţilor** — 15; **Vicleniile lui Scapin** — 19,30.
● Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru) : **Bună seara, domnule Wilde** — 10; **Adio Charlie** — 15,30; **Omul care...** — 15,30; (sala Studio) : **Dialog** — spectacol de poezie românească — 10,30; **Sora cea mare** — 16; **Gaiţele** — 20.
● Teatrul Giuleşti : **De viaţă, de dragoste...** (recital de poezie şi muzică) — 16; **Nunta lui Figaro** — 19,30.
● Teatrul „Ion Creangă" : **Şcoala din Humuleşti** — 10; 16; **N-a fost în zadar** — 20.
● Teatrul „Tăndărică" (sala din Calea Victoriei) : **O poveste cu cintec** — 11; (sala din str. Academiei) : **De ce a furat zmeul mingea ?** — 11.
● Teatrul de revistă şi comedie „Ion Vasilescu" : **Intr-un ceas bun !** — 10; **Siciliana** — 19,30.
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy) : **Bimbirică** — 19,30; (sala din Calea Victoriei nr. 174) : **Groapa** — 11; **Vox Boema** — 19,30, (la Sala Palatului) : **Şi femeile joacă fotbal** — 19,30.
● Circul Globus : '72 circ '72 — 10; 16; 19,30.

note de lectură ● note de lectură ● note de lectură

Două volume de Perpessicius

Imaginea personalităţii lui Perpessicius, aşa cum s-a conturat în ultima jumătate de secol şi cum s-a transmis definitiv posterităţii, este aceea a unui cărturar polivalent, de o multilaterală efervescenţă spirituală şi elevată realizare artistică. După o activitate literară de peste cinci decenii, ca poet, critic şi istoric literar, prozator şi publicist, memorialist şi traducător, Perpessicius nu se lăsase copleşit nici de senectute, pe care o purta cu o nobilă demnitate, nici de suferinţa fizică, pe care o înfrunta într-o tăcere stoică. Inima sa generoasă a încetat să bată acum aproape un an, în momentul în care îndelungatele şi rodnicele sale strădanii literare începuseră să se concretizeze într-un prestigios ciclu de „Opere" şi în alte sinteze editoriale retrospective.

Pregătite pentru tipar de însuşi Perpessicius, au apărut postum volumele **„Opere"** (IV, editura „Minerva") şi **„Lecturi intermitente"** (editura „Dacia").

Volumul IV al ciclului de **„Opere"** ne introduce în însăşi substanţa personalităţii sale. În totalitatea lui, acest volum se înscrie în seria multiplelor argumente, pe deplin edificatoare şi convingătoare, care demonstrează că Perpessicius a fost, într-adevăr, o conştiinţă vie a literaturii române, în devenirile ei caracteristice epocii contemporane.

Tomul reproduce integral cea de-a treia serie a vechilor „Menţiuni critice", mai precis cele publicate între 14 iunie 1929 şi 15 februarie 1931. Putem cunoaşte astfel o perioadă reprezentativă din activitatea de critic literar a lui Perpessicius şi, implicit, din evoluţia literaturii noastre interbelice.

În paginile volumului sînt comentate aproape o sută de titluri apărute în perioada respectivă, aparţinînd tuturor categoriilor de scriitori, de la cei consacraţi pînă la cei începători, dintre care amintim : „Întunecare" de Cezar Petrescu, „Zodia Cancerului" de Mihail Sadoveanu, „Icoane de lemn" de Tudor Arghezi, „Joc secund" de Ion Barbu, „Bal mascat" de Ionel Teodoreanu, „Braţul Andromedei" de Gib I. Mihăescu, „Strofe pentru toată lumea" de Ion Minulescu, „Roxana" de Gala Galaction.

Toate aceste „menţiuni critice" sînt un model de suplеţe în înţelegerea unei opere literare, atestă o erudiţie subtilă, neostentativă, conţin analize, observaţii şi puncte de vedere de mare profunzime estetică, valabile şi astăzi.

Volumul ne confirmă încă o dată că însuşirea fundamentală a criticului a rămas, permanent, entuziasmul. Dar nu entuziasmul clamoros, scăpat de sub controlul raţiunii şi deci lesne deviabil în zona ditirambului şi apologiei, ci entuziasmul echivalent al unei vii satisfacţii spirituale, al unei vibrante emoţii estetice în faţa unei opere literare care poartă, în mai largă sau mai restrînsă măsură, pecetea frumosului autentic. Timp de peste cinci decenii, Perpessicius a fost permanent şi adînc împlîntat în actualitatea imediată a fenomenului literar naţional, înregistrîndu-i, cu o mare sensibilitate, întreaga-i evoluţie. Pentru cine vrea să cunoască în mod exact, în amănunt, mişcarea noastră literară din perioada 1929—1931, volumul IV de „Opere" este o sursă substanţială, după cum „menţiunile critice" din celelalte volume constituie aceleaşi primordiale surse pentru alte perioade. Perpessicius rămîne o pildă de receptivitate faţă de ansamblul peisajului literar al contemporaneităţii sale, simţindu-se chemat să-şi spună cuvîntul despre orice nouă carte ce-şi semnala prezenţa în acest peisaj. Rămîne ca un model de obiectivitate, refuzîndu-se tonului sentenţios, judecăţilor pripite sau inexacte, provenite fie din lectura superficială a unei cărţi, fie din interese de grup. Generozitatea, nu de natură sentimentală, gratuit caritabilă, ci ca expresie a unui pilduitor umanism estetic, căldura înţelegerii, fineţea în formularea opiniilor, toate aceste atribute fundamentale ale modalităţii sale critice le întîlnim şi în paginile acestui volum de „Opere".

Împletindu-şi necontenit munca de istoric literar cu cea de critic, Perpessicius a continuat, şi în anii noştri, să fie acelaşi pasionat şi entuziast comentator al fenomenului literar contemporan. O demonstrează cu prisosinţă volumul **„Lecturi intermitente"**. Titlul acestui volum preia denumirea generică a unei rubrici pe care Perpessicius a iniţiat-o şi a deţinut-o în cîteva din publicaţiile noastre literare, în ultimii ani ai activităţii sale, o rubrică similară cu aceea de odinioară a „menţiunilor critice". Perpessicius s-a aplecat cu aceeaşi dragoste şi cu aceeaşi obiectivitate asupra cărţilor recent apărute. Continuînd seria volumelor de „Alte menţiuni de istoriografie literară şi folclor", volumul „Lecturi intermitente" cuprinde comentarii critice publicate cu începere din 1966, dedicate unui număr de peste cincizeci de titluri. Şi în comentariile critice din „Lecturi intermitente", preocuparea specifică, dominantă a lui Perpessicius a rămas aceea de a releva frumosul autentic din opera literară, indiferent de proporţia lui. Aceasta l-a interesat în primul rînd. Oriunde a întrevăzut talentul l-a salutat cu entuziasm ; oriunde a putut cunoaşte şi trăi o emoţie artistică a subliniat-o cu încîntare spirituală. Spirit creator, gîndind întotdeauna în perspectivă, interesat îndeaproape de mersul ascendent al literaturii noastre actuale, Perpessicius s-a oprit asupra lucrărilor scriitorilor tineri nu din circumstanţă, ci din dorinţa, simţită organic, de a le înlesni şi sprijini zborul spre culmile artei.

Volumele la care ne-am referit vin să definească mai complet imaginea prestigioasei personalităţi a lui Perpessicius.

Teodor VARGOLICI

tv

Programul I

8,15 Gimnastica pentru toţi.
8,30 Cravatele roşii... din judeţul Argeş ● Toba cu scrisori ● Film serial „Fiul mării". Episodul „Hoţii de balene". Redactor George Scripca.
10,00 Viaţa satului.
11,10 Să înţelegem muzica. — Ciclu de educaţie muzicală prezentat de cunoscutul dirijor Leonard Bernstein. „Folclorul".
12,00 De strajă patriei.
12,30 Emisiune în limba maghiară.
14,00 Tele-sport ● Campionatul mondial de ciclocros — proba pentru profesionişti. Înregistrare de la Praga ● Hochei pe gheaţă : România — Elveţia. Înregistrare de la patinoarul „23 August". Comentează Hristache Naum şi Constantin Diamantopol.
16,00 Postmeridian. Din cuprins : ● Spre micul univers — reportaj de Aristide Buhoiu, realizat la Institutul de inframicrobiologie Dr. I. Cantacuzino ● Desen animat ● Itinerar european — Italia XIV — comentează criticul de artă Dan Hăulică — imaginea Dan Er. Grigorescu ● Divertisment muzical ● Pe asta o ştiţi... Rubrică de farse povestite de Florin Scărlătescu ● Carnavalul de la Rio de Janeiro — comentează Manuela Gheorghiu.
17,10 Film serial pentru tineret : „Planeta giganţilor".
18,00 Cîntare patriei. Concurs coral interjudeţean. Participă : Corul Combinatului siderurgic din Hunedoara ; Corul Casei de cultură din Oraştie, dirijor Ion Popa ; Transmisiune de la Casa de cultură din Sebeş ; Corul Căminului cultural din comuna Marga, dirijor Dumitr Jompan ; Corul Sindicatului Uzinelor Mecanice Buzău, dirijor Nicolae Arion ; Corul de femei al Căminului cultural din comuna Niculiţel, dirijor Constanţa Tabacu. Transmisiune din Studioul de concerte al Radioteleviziunii. Prezintă prof. dr. Mihai Florea. Emisiune de Petru Manzur şi Ion Babeş.
19,20 1001 de seri — „Întîmplări cu Peţi".
19,30 Telejurnal.
20,10 Handbal masculin : România — Suedia (repriza a II-a) în cadrul competiţiei internaţionale dotată cu „Trofeul Carpaţi". Transmisiune directă de la sala sporturilor din Ploieşti. Comentator Cristian Topescu.
20,40 Astăzi e ziua ta. Program muzical-distractiv dedicat „Zilei Femeii". În distribuţie : Toma Caragiu, Dem. Rădulescu, Anda Călugăreanu, Mihaela Mihai, Amza Pellea, Sanda Toma, Marina Voica, Luigi Ionescu, Nicu Constantin, Olimpia Panciu, Mihai Constantinescu, Lucia Tibuleac, Irina Loghin, Magdalena Popa, Amatto Checiulescu. Îşi dau concursul : Orchestra de muzică uşoară a Radioteleviziunii, dirijată de Sile Dinicu, orchestra de muzică uşoară „Roşu şi Negru", sextetul Cantabile, Ansamblul de balet al Operei Române şi orchestra de muzică populară dirijată de Victor Predescu. Prezintă Stela Popescu. Montajul de emisie Sanda Balaban. Regia de transmisie Andrei Brădeanu. Realizator Grigore Pop.
22,40 Telejurnal.

Programul II

Promenadă duminicală.
Din sumar :

12,30 Muzică distractivă.
12,40 Aventuri din epoca de piatră.
13,05 Melodii interpretate de Corina Chiriac : „Ploaia" — melodie din filmul „Cîntînd în ploaie" ; „Veneţia tristă" de Ch. Aznavour.
13,10 „Amintirile unui artist" — Sică Alexandrescu în culisele teatrului de acum 40 de ani. ● „Invincibilul"... Mighty Mouse ● „Baba oarbă" — dramatizare după schiţa lui Tudor Muşatescu. Interpretează : Dumitru Cheşa, Ovidiu Schumacher, Mircea Diaconu, Mihai Perşa. ● Arii celebre din opere : Dan Iordăchescu — arie din „Bărbierul din Sevilla" de Rossini ; Iulia Buciuceanu—arie din „Carmen" de Bizet; Ansamblul de balet al Operei Române interpretînd valsul „Aur şi argint". ● Fabule cu Aurel Baranga. ● Antologie comică — Billy Bevan. ● Muzică uşoară cu Dan Spătaru. ● Muzică populară interpretată de Maria Ciobanu şi Toni Iordache (ţambal). ● Peggy Flemming şi Jean Claude Killy — în filmul „Valea Soarelui". Realizatori : Georgeta Postolea, Traian Buhlea, Adolf Oprescu. Regia artistică Anca Sandu.
15,00 Încheierea emisiunii de prînz.
20,00 Deschiderea emisiunii de seară. Concert popular.
21,00 Agenda.
21,10 Seară de romanţe cu Lisette Kirculescu, Olga Stănescu, Constanţa Cocriş şi Nicolae Florei. Acompaniază orchestra Nicu Predescu.
21,40 Săptămîna culturală bucureşteană.
21,55 Din lumea ştiinţei.
22,05 Film serial : „Invadatorii".

adnotări ● adnotări ● adnotări ● adnotări ● adnotări ● adnotări ● adnotări

Patetica evocare a unor pagini de eroism ostăşesc

Recent, în Editura militară a apărut cartea **„Drum lung bătut de gloanţe"** de col. A. Lupăşteanu, col. L. Tarco şi V. Bărză, vibrantă rememorare a faptelor de eroism înscrise în cronica războiului antihitlerist de ostaşii Armatei române pe parcursul celor aproape 270 de zile de lupte pentru eliberarea teritoriului ţării noastre şi dincolo de fruntariile ei, în Ungaria şi Cehoslovacia.

Prezentînd acte de mare curaj ostăşesc ori momente în care soldaţii şi ofiţerii noştri au făcut dovada unor remarcabile calităţi militare — tenacitate, curaj şi vitejie, abnegaţie — autorii au reuşit o investigaţie a fondului sufletesc al eroilor, dezvăluind pregnant, la izvorul eroismului ostăşesc, la rădăcina atîtor fapte de suprem sacrificiu, dragostea fierbinte pentru patrie şi ura nestăvilită împotriva fascismului. Cartea întregeşte astfel pe plan moral explicaţia impresionantei angajări a poporului român, cu întreg potenţialul său uman şi material, în marea bătălie a popoarelor pentru apropierea ceasului de izbîndă asupra Germaniei hitleriste.

Episoadele de luptă sînt narate cu emoţia şi precizia martorului ocular, cu o bogăţie de amănunte care dă culoare şi tensiune cărţii. „Drum lung bătut de gloanţe" rămîne, desigur, în primul rînd, o lucrare de istorie, fundamentată pe o riguroasă şi întinsă investigaţie documentară, care coroborează ştirile şi informaţiile participanţilor la evenimentele descrise cu litera documentului de arhivă. Eforturile conjugate ale celor trei autori au generat astfel o lucrare valoroasă ce aduce un bogat material de viaţă şi fapte autentice în patrimoniul literaturii istorice româneşti.

Silviu ACHIM

Iniţiative remarcabile ale Filarmonicii bucureştene

În actuala stagiune, Filarmonica din Capitală propune patru cicluri tematice melomanilor bucureşteni şi, în egală măsură, publicului larg. Muzica simfonică şi de cameră, muzica vocală şi instrumentală, provenind din Renaştere, aparţinînd Barocului, perioadei clasice sau romantice şi chiar primei jumătăţi a secolului nostru, reprezintă în ansamblu o cuprindere vastă, dar în acelaşi timp diferenţiată, a principalelor momente ale istoriei muzicii, a devenirii în timp a unor genuri muzicale importante. Mă refer, astfel, la ciclurile intitulate „Muzică de epocă — Renaştere şi Baroc", apoi „Integrala simfoniilor lui Arthur Honegger". „Pagini antologice din literatura liedului" şi „Lucrări camerale de Mozart", cicluri ce aduc o preţioasă îmbogăţire a peisajului muzical bucureştean.

Voi remarca, de asemenea, faptul că la reuşita acestor manifestări şi-au dat concursul solişti şi dirijori de frunte din Capitală sau provincie, cum sînt mezzosoprana Martha Kessler, basii Gheorghe Crăsnaru şi Dan Muşetescu, dirijorii Mircea Basarab, Paul Popescu, Remus Georgescu.

Cu totul remarcabilă a apărut în acest context seara de muzică dedicată Culturii muzicale vechi de pe teritoriul României — concert prezentat de formaţia „Concertino" şi Ansamblul de instrumente vechi condus de Ludovic Bacs ; rememorăm, de asemenea, interpretarea de înaltă ţinută dată de formaţia „Philarmonia" Cvintetului cu două viole în sol minor de Mozart sau realizarea de mare rafinament a Cvintetului cu clarinet, de acelaşi compozitor, datorată cvartetului Pro Arte în compania clarinetistului Aurelian Octav Popa. Sînt concerte menite a îmbogăţi orizontul cunoaşterii muzicale al publicului larg, prin creaţii judicios selectate şi interpretări în adevăr remarcabile.

Tocmai acestea sînt motivele ce îndreptăţesc aprecierea iniţiativei organizatorilor, munca interpreţilor, deşi ar fi fost de dorit ca măcar în cadrul „ciclului simfonic" creaţiile lui Honegger să beneficieze de o singură viziune interpretativă realizată de o unică baghetă dirijorală, în concerte săptămînale consecutive.

Dumitru AVAKIAN

Vampiri şi fluturi, fotbalişti şi un... dactylo...

Avînd mai degrabă caracterul unei proze îmbibate de lirism artificial, stihurile din **„Poema"** lui Petru Jaleş se pierd într-un cor de banalităţi teribiliste. Peste modele de rezonanţă, neasimilate în esenţă, se suprapun platitudini şi încercări sterile şi străine emoţiei artistice : **„Noapte bleu, noapte bleu, de ce lîngă mine iar e / vînt şi m-ai strigat / mi-e sufletul rece stingher un vampir se apleca / peste pat / în braţe mi-a căzut o frunză bleu".** Se observă de la început o sforţare de a împinge starea lirică într-o formă, de cele mai multe ori şarjată, care duce la efecte rizibile : **„Tu rizi cu hohot şi-n gură-ţi intră fluturi / şi frunze de arţar într-un fagot / şi-mi pare rău un fotbalist de buturi / a prins o plasă — burgul tot..."** Poezia se istoveşte lăsînd în loc un amestec ciudat de elemente din cele mai diferite domenii, o lavă verbală din care aproape orice posibilitate de ieşire este interzisă. Cititorul se rătăceşte într-un labirint, iar concluzia finală la care ajunge este că poezia i se refuză. De un gongorism afectat, poetul ajunge la astfel de producţii fals-bacoviene : **„O corabie răsturnată într-o gară pustie de provincie / de uraganul Camillo / însingerată o cioară se îndepărtează însemnînd strada / cu un ultim dactylo / Şi asculta o fanfară care cîntă lîngă o baltă / aud iar fanfara / iar statuile se acoperă cu frunze uscate în oraş mai / trăia doar Barbara"** etc. Această îngrămădire, dizgraţioasă care încearcă să uimească, vădeşte mai degrabă o inadecvare la structuri lirice de referinţă. Se întîmplă totuşi, rar, cînd poetul reuşeşte să se concentreze îndeajuns, eliberîndu-se de obsesia imitării manierelor imobilizante, să se ajungă la unele poeme izbutite — şi se pot cita cîteva exemple în acest sens. Dar asemenea momente sînt puţin frecvente, pentru că dorinţa autorului de a impresiona cu orice preţ îl conduce în cele din urmă la efecte parodistice : **„Bonjur M-me, se bănuieşte că un cal de curse a călcat pe / stradă peste un buchet de mimoze / o birjă s-a lovit de o statuie şi din ea s-au răspîndit pe stradă violete şi roze..."** sau **„Amintirea arăta ca o gură acoperită cu crizanteme / ca o ploaie pe o banchiză albă unde în arsenale flori şi cai / sînt pregătiţi pentru o defilare cu arme, cu cai / ca o scenă care se scufundă în mare / ca un doliu în flăcări / ca un criminal de înaltă trădare".** Efectul unor astfel de asociaţii aberante nu este şi nu poate fi decît hilaritatea. Volumul se menţine la un nivel mediocru, ratîndu-se prin însesi subiectele meditaţiei, ca şi prin maniera de realizare. Sînt riscurile inevitabile ale gestului banal.

Toma D. ROMAN

„Clubul literar" de azi, şcoala talentelor de mîine

Pe lîngă biblioteca „Ion Creangă" a luat fiinţă, nu de mult, clubul literar „M. Eminescu" al pionierilor şi şcolarilor din Bucureşti, sub egida Consiliului municipal al Organizaţiei pionierilor, bucurîndu-se de sprijinul larg al colectivului bibliotecii, de concursul unor cunoscuţi creatori. Deschis tuturor copiilor din Capitală, clubul îşi propune să desfăşoare o activitate educativă complexă, menită să stimuleze nu numai creaţia literară proprie, ci şi să dezvolte gustul pentru lectură, priceperea de a citi şi analiza o lucrare citită, să lărgească orizontul de cunoaştere. În acest scop, sînt preconizate acţiuni comune cu teatrul „Ion Creangă", cu teatre de păpuşi, emisiuni speciale de radio şi televiziune, întîlniri cu scriitori şi critici literari etc. În primele lor şedinţe de lucru din acest an, membrii clubului au ascultat o expunere despre istoria cărţii, prezentată de un cercetător ştiinţific de la Academie, cîţiva dintre micii creatori au citit schiţe şi poezii, au povestit întîmplări din vacanţă, şi-au spus părerea despre cărţi şi eroi îndrăgiţi, despre revistele destinate lor, s-au întîlnit cu scriitori. Iniţiativa se dovedeşte deosebit de interesantă şi utilă pentru educaţia literar-estetică a pionierilor şi şcolarilor : ea merită atenţia şi sprijinul comandanţilor-instructori de pionieri din Bucureşti, care pot îndruma spre activitatea clubului pe şcolarii lor cu aptitudini şi preferinţe în această direcţie, după cum merită să fie adoptată şi în alte părţi ale ţării, pentru a determina o mai largă apropiere a copiilor de lumea cărţii.

Fl. DINU

Marea retortă

(Urmare din pag. I)

bită ca de obicei. Fierbătorul a funcţionat normal. Dacă muncim tot aşa, sînt condiţii ca în această lună să întrecem depăşirile de plan înregistrate în luna trecută.

În discuţie intervine tovarăşul care mai înainte apreciase că „totul este în ordine". Îl cheamă Mihai Lungu, maistru principal. Ştiam despre el că, pentru calităţile profesionale şi morale dovedite de-a lungul anilor în acest colectiv, se bucură de o deosebită autoritate, că tocmai pentru asemenea însuşiri comuniştii din secţie l-au ales secretar al organizaţiei de partid de aici.

Ajungem într-un peisaj captivant, în care se plămădeşte albul imaculat al hîrtiei.

La una din maşinile de aici îl cunoaştem pe şeful secţiei hîrtie — inginerul Gheorghe Enache. Are 32 de ani, lucrează la combinat de la terminarea facultăţii.

— „Secretul" calităţii hîrtiei, spune el, constă în principal în modul cum sînt respectate reţetele de fabricaţie a pastei. Tehnologiile chimice trebuie minuţios urmărite în acest păienjeniş de presiuni şi temperaturi, unde nu se admit nici un fel de variaţii, unde este necesară o menţinere constantă — la aceeaşi cotă — a calităţii produsului.

Pentru a ne convinge că aşa stau lucrurile, ne invită să-l urmăm într-o încăpere situată undeva la etaj. Este camera de comandă. Pe un întreg perete, semnalele luminoase sugerează ca într-o oglindă tot ceea ce se petrece în intimitatea utilajelor şi tehnologiilor din secţie. Sute de aparate de măsură şi control, aduc în faţa ochilor şefului de echipă, Nicolae Platon, imaginea cea mai exactă privind modul de funcţionare, în fiecare clipă, a instalaţiilor şi utilajelor de la secţia celuloză doi.

S-ar cuveni, desigur, să vorbim despre multe alte lucruri, între care modul de urmărire, în această secţie, a consumurilor specifice. Ideea îi aparţine tot inginerului Enache. El a conceput un sist

Președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, a primit scrisorile de acreditare a noului ambasador al Republicii Arabe Egipt

Luînd cuvîntul cu prilejul prezentării scrisorilor, ambasadorul egiptean **Osman Assal** a transmis președintelui Consiliului de Stat, tovarășului Nicolae Ceaușescu, și poporului român un salut cordial și urări de prosperitate și fericire din partea președintelui Republicii Arabe Egipt, Anwar Sadat.

„Prezența mea aici — a spus ambasadorul egiptean — nu indică numai o reintoarcere a legăturilor dintre cele două popoare la cursul lor normal, acela al prieteniei tradiționale, ci și faptul că aceste legături intră într-o fază nouă, de cooperare strînsă, în interesul celor două popoare și al cauzei păcii. În felul acesta, convergența vederilor politice ale celor două țări a fost confirmată".

„România — a spus vorbitorul — fidelă principiilor de independență și suveranitate națională, de egalitate în drepturi a popoarelor și care militează împotriva politicii de dominație imperialistă, și-a manifestat în repetate rînduri neliniștea profundă față de persistența situației grave care există în Orientul Apropiat și a reafirmat sprijinul său pentru rezoluția 242 a Consiliului de Securitate, care prevede evacuarea teritoriilor ocupate, precum și necesitatea de a rezolva problema poporului palestinean conform aspirațiilor sale naționale. Ea a subliniat, de asemenea, atitudinea pozitivă a Egiptului față de misiunea ambasadorului Gunnar Jarring pentru soluționarea conflictului prin mijloace pașnice.

La rîndul său, poporul egiptean privește cu stimă și simpatie efortul depus de poporul român pentru punerea în valoare a bogățiilor sale naționale și pentru a-și croi o cale de dezvoltare proprie. Va fi pentru mine un prețios învățămînt de a urmări îndeaproape, în timpul șederii mele în țara dumneavoastră, experiența României.

Ținînd seama de toate acestea și de economiile celor două țări, consider că ar putea fi intensificată cooperarea dintre ele. În acest sens, în timpul vizitei efectuate în luna decembrie 1971 la București de către actualul nostru prim-ministru, a fost inițiat un acord de cooperare economică și tehnică, de o mare amploare.

De aceea mă bucur, domnule președinte, de a fi sosit în frumoasa dumneavoastră țară în acest moment și în ajunul plecării dumneavoastră în turneul african care cuprinde și patria mea, adică la începutul primăverii relațiilor româno-egiptene, care vor cunoaște, fără îndoială, deplina înflorire în timpul apropiatei dumneavoastră vizite în Egipt, al cărui popor vă urează bun venit".

În încheiere ambasadorul egiptean a spus:

„Doresc să vă asigur, domnule președinte, că toate eforturile mele vor fi îndreptate spre consolidarea a ceea ce a fost înfăptuit și spre continuarea căii celei bune deja trasate; sînt încredințat că, grație atenției dumneavoastră binevoitoare, misiunea mea se va desfășura într-o atmosferă de cordialitate și înțelegere deplină".

A luat apoi cuvîntul președintele Consiliului de Stat, tovarășul **Nicolae Ceaușescu.** Mulțumind pentru salutul și urările ce i-au fost adresate, tovarășul Nicolae Ceaușescu a rugat pe ambasadorul egiptean să transmită președintelui Republicii Arabe Egipt, Anwar Sadat, calde urări prietenești de sănătate și fericire, precum și urări de pace și prosperitate pentru poporul egiptean.

„Între România și Egipt — a spus tovarășul Nicolae Ceaușescu — există relații de prietenie cu vechi și bogate tradiții. Ne bucură, domnule ambasador, că — așa cum ați arătat mai înainte — vă începeți misiunea de înaltă răspundere ce vi s-a încredințat în România, cu dorința de a contribui la dezvoltarea acestor tradiționale relații, la întărirea prieteniei și colaborării dintre țările și popoarele noastre".

„Poporul român — a spus în continuare tovarășul Nicolae Ceaușescu — urmărește cu viu interes și simpatie eforturile poporului egiptean pentru dezvoltarea economiei, științei, culturii, pentru valorificarea în interes propriu a bogățiilor sale naționale. La rîndul său, poporul român se află angajat cu toate forțele sale în îndeplinirea unui amplu program de dezvoltare economică și socială a țării — programul făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, elaborat de Congresul al X-lea al partidului. Realizările pe care Republica Socialistă România și Republica Arabă Egipt le obțin în dezvoltarea lor creează condiții pentru intensificarea și amplificarea colaborării dintre ele, a cooperării pe planuri multiple.

Este un motiv de reală satisfacție să constatăm că bunele relații existente între țările noastre cunosc un curs ascendent. Schimbul de vizite care a avut loc între țările noastre, acordurile încheiate au făcut posibilă o mai bună cunoaștere a preocupărilor și realizărilor reciproce, au creat condiții prielnice pentru consolidarea și extinderea continuă a relațiilor de prietenie și colaborare dintre cele două popoare".

În continuare, tovarășul Nicolae Ceaușescu a spus:

„România situează în mod constant la baza relațiilor sale cu toate statele principiile respectării independenței și suveranității naționale, deplinei egalități în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc — principii larg recunoscute de popoare și pe care însăși viața, experiența internațională le-a confirmat drept singurele ce pot chezășui dezvoltarea normală și fructuoasă a raporturilor dintre state, colaborarea și pacea între popoare.

România acordă o mare atenție dezvoltării relațiilor sale cu tinerele state independente, sprijină lupta lor pentru dezvoltarea de sine stătătoare, împotriva politicii de dominație și asuprire. Poporul român nutrește puternice sentimente de solidaritate cu lupta poporului egiptean și a celorlalte popoare arabe pentru apărarea independenței și suveranității lor, împotriva imperialismului, a colonialismului și neocolonialismului.

Profund îngrijorată de situația existentă în Orientul Apropiat, România s-a pronunțat și se pronunță cu fermitate pentru aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967, pentru retragerea trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate și soluționarea politică a conflictului pe baza respectării integrității și suveranității fiecărui stat, a rezolvării problemei populației palestinene în conformitate cu aspirațiile ei naționale".

În încheiere, președintele Consiliului de Stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a spus:

„În curînd voi avea prilejul să vizitez un număr de țări de pe continentul african — printre care și Republica Arabă Egipt. Sînt încredințat că vizita pe care o voi face în frumoasa dumneavoastră țară, întîlnirile și convorbirile pe care le voi avea cu președintele Anwar Sadat și cu alte oficialități egiptene vor contribui la adincirea legăturilor de prietenie tradițională și de colaborare multilaterală dintre Republica Socialistă România și Republica Arabă Egipt.

Vă doresc deplin succes în activitatea dumneavoastră și vă asigur că în îndeplinirea misiunii ce vi s-a încredințat vă veți bucura de tot sprijinul Consiliului de Stat, al guvernului român și al meu personal".

După ceremonia prezentării scrisorilor de acreditare, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a avut o convorbire cordială, prietenească cu ambasadorul Republicii Arabe Egipt, Osman Assal.

La solemnitatea prezentării scrisorilor și la convorbire au luat parte Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, și Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe.

Au participat, de asemenea, membri ai Ambasadei Republicii Arabe Egipt la București.

PLENARA CONSILIULUI U. A. S. R.

În ziua de 4 martie a avut loc plenara Consiliului Uniunii Asociațiilor Studențești din România consacrată analizei activității educative desfășurate de asociațiile studențești în semestrul I, pentru dezvoltarea răspunderii studenților față de pregătirea profesională și politică și transpunerea în viață a planului de măsuri privind îmbunătățirea structurii și conținutului învățămîntului superior aprobat la începutul anului universitar de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R.

La lucrările plenarei au luat parte tovarășii Miu Dobrescu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Marțian Dan, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului, prof. univ. Alexe Popescu, adjunct al ministrului educației și învățămîntului; au participat, de asemenea, activiști de partid, de stat, ai U.T.C.

Dezbaterile care au avut loc pe marginea raportului prezentat de tov. Traian Ștefănescu, președintele Consiliului U.A.S.R., secretar al C.C. al U.T.C., au evidențiat că, pe frontul dinamizării vieții noastre social-politice, generat în întreaga țară de programul partidului de educare comunistă a maselor, al aplicării măsurilor cu privire la perfecționarea procesului de învățămînt, semestrul I a marcat creșterea contribuției organizației tineretului universitar la formarea unor specialiști cu o înaltă calificare, cu o temeinică pregătire politică, hotărîți să contribuie cu toate forțele la făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate.

Pe baza analizei rezultatelor înregistrate în recenta sesiune de examene — mai bune decît anul trecut — a activității desfășurate în prima parte a anului universitar în domeniul pregătirii profesionale și politice a studenților, plenara a subliniat sarcinile ce revin asociațiilor în perioada care urmează, în vederea transpunerii în viață a indicațiilor date de conducerea partidului pentru perfecționarea școlii superioare.

Plenara a aprobat programul de activități al Consiliului U.A.S.R. pentru semestrul al II-lea.

Desfășurîndu-se în preajma aniversării semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist, plenara Consiliului U.A.S.R. a reliefat sentimentul de angajare deplină cu care studențimea, împreună cu toți ceilalți tineri, întîmpină acest eveniment memorabil din viața tinerei generații din patria noastră.

În încheierea lucrărilor plenarei a luat cuvîntul tovarășul Miu Dobrescu.

Semnarea unui protocol privind schimburile comerciale și cooperarea economică pe anul 1972 între România și Spania

În urma tratativelor desfășurate la București, simbătă la amiază a fost semnat Protocolul privind schimburile comerciale și cooperarea economică pe anul 1972 între România și Spania. Printre cei prezenți la semnare se aflau Nicolae Nicolae, ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior, și Eduardo Casuso, ministru plenipotențiar, șeful Reprezentanței consulare și comerciale a Spaniei la București.

(Agerpres)

Cronica zilei

Tovarășul Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, a primit din partea tovarășului Truong Chinh, președintele Comitetului Permanent al Adunării Naționale a Republicii Democrate Vietnam, o telegramă de mulțumire pentru felicitările adresate cu prilejul împlinirii vîrstei de 65 de ani.

★

Timp de două zile, la Galați a avut loc o consfătuire a specialiștilor din agricultura județului. Ingineri agronomi, horticultori, hidroamelioratori și zootehniști, medici veterinari și ingineri constructori au discutat pe larg despre căile și metodele de creștere a producțiilor agricole pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii agricole. În încheierea consfătuirii a luat cuvîntul tovarășul Constantin Dăscălescu, prim-secretar al comitetului județean de partid.

A apărut revista „ANALE DE ISTORIE"

1/1972

Revista se deschide cu rubrica **50 DE ANI DE LA CREAREA U.T.C.** care cuprinde articolele: **„Partidul Comunist Român, conducătorul și îndrumătorul tineretului"** de **DAN MARȚIAN**, **„Martie 1922 — crearea organizației centralizate marxist-leniniste de tineret din România"** de **AUGUSTIN DEAC**, **„Internaționalismul mișcării revoluționare de tineret din România"** de **FLOREA DRAGNE**, grupajul **„Tineri eroi revoluționari — Justin Georgescu, Constantin Godeanu, Ludovic Minschi, Tereza Ocskó, Vasile Roaită, Filimon Sîrbu"** și **„Documente privind condițiile grele de viață și de muncă ale tineretului din România în anii regimului burghezo-moșieresc"**.

În cadrul rubricii **LA ANIVERSAREA A 10 ANI DE LA ÎNCHEIEREA COOPERATIVIZĂRII AGRICULTURII** sînt publicate articolele: **„Politica P.C.R. de transformare socialistă a agriculturii"** de **ARON PETRIC**; **„Țărănimea — participantă activă la procesul de făurire a societății socialiste"** de **MARIN POPESCU.**

Rubrica **ÎN AJUTORUL CELOR CE STUDIAZĂ ISTORIA P.C.R. ȘI A MIȘCĂRII MUNCITOREȘTI DIN ROMÂNIA** cuprinde lecția-consultație **„Partidul Comunist Român în fruntea mișcării antifasciste 1934—1944"**.

În continuare, revista publică în cadrul rubricii **DIN ISTORICUL FĂURIRII NOII ORÎNDUIRI ÎN ȚĂRILE SOCIALISTE** articolele: **„De la revoluția antifascistă și democratică la construirea societății socialiste dezvoltate în Republica Democrată Germană"** de **EMILIA BĂLĂNICĂ** și **„Momente principale ale revoluției și construcției socialiste în Republica Populară Polonă"** de **MILICĂ MOLDOVEANU.**

Rubrica **EVOCĂRI** cuprinde medalioanele: **Dr. CRISTIAN RACOVSKI** și **NICOLAE PERA.**

Revista inserează în continuare rubricile **VIAȚA ȘTIINȚIFICĂ** și **RECENZII.**

FAPTUL DIVERS

Mulțumită pilotului

Sara Frunză, din comuna Corunca (Mureș), mamă a trei copii minori, era în pericol. Salvarea ei depindea de o intervenție cu ajutorul unor rinichi artificiali. Pentru aceasta însă trebuia transportată cît mai repede la București. Pilotul Gheorghe Cicoș, comandantul detașamentului „Aviasan" din Tg. Mureș, a pornit spre Corunca. După cîteva minute, Sara Frunză se afla la bordul avionului. La Brașov însă, din cauza condițiilor meteorologice neprielnice, Carpații deveniseră un zid de netrecut. Dar pilotul Gheorghe Cicoș, care străbătuse pînă atunci pe calea aerului nu mai puțin de 3,5 milioane kilometri, nici nu se gîndea să renunțe la misiunea primită. A pornit spre Întorsura Buzăului și, descoperind o breșă prin pasul Oituz, după două ore și jumătate, a aterizat la Bănean. Acum, Sara Frunză este din nou printre ai săi.

Un k.o. care descalifică

Ion Păduraru, gestionar la bufetul „Podul Vadului" din orașul Breaza, a fost cîndva pugilist de performanță. Acum nu mai este, dar, pesemne, tot mai năzuiește... Așa se face că, ori de cîte ori îl apucă „nostalgia", își încearcă valoarea croșeurilor și directelor de dreapta asupra consumatorilor. Acum cîteva zile s-a repezit la tînărul Cristea Chivu, începînd să-i care pumni grei. Cum era de așteptat, adversarul a fost făcut k.o. încă din prima repriză, fiind proiectat afară prin geamul bufetului. Învingător pe originalul „ring", boxerul de la „Podul Vadului" a pierdut totuși la puncte, fiind sancționat de organele de resort cu 2 000 lei amendă. Deocamdată, un „prim avertisment". Gongul final ar putea să răsune în altă parte.

Plimbare tragică

Într-una din zile, Petre Petrescu, tractorist la S.M.A. Periș, a pornit spre casă. Cum ploua, „inspirația" l-a îndemnat să plece cu tractorul. S-a urcat la volan și astfel a ajuns în satul Cătunu, comuna Cornești (Dîmbovița), unde locuia. Aici a tras tractorul pe o stradă laterală și a intrat la bufet să se „încălzească". Într-un tîrziu și-a adus aminte că tractorul stă afară în ploaie. Dar ia-l de unde nu-i! Văzîndu-l fără stăpîn, Ion Enache, din aceeași comună, se urcase la volan...

În drumul său însă, neaveniitul plimbăreț a accidentat mortal pe Nicolae Vlădilă și foarte grav pe Gheorghe Neagu, ambii din aceeași comună. Ajuns apoi în alt sat, la Bujoreanca, s-a gîndit să se întoarcă acasă, dar, intrînd pe un drum desfundat, s-a răsturnat cu tractor cu tot. L-a părăsit și a fugit din nou la Cătunu. Aici însă era așteptat de organele de resort, urmînd să dea socoteală în fața legii pentru infracțiunile de furt, ucidere din culpă, lovire și fugă de la locul accidentului. Vina sa este, desigur, evidentă. Dar abaterea tractoristului nu trebuie „răsplătită" în nici un fel?

„Toboșarii de Buhara"

Regizor la Teatrul de Stat „Mihai Eminescu" din Botoșani, Eugen Traian Bordușanu este și un pasionat columbofil. Și nu de azi de ieri, ci de 30 de ani. Nu de mult, el a prezentat la cea de-a treia expoziție națională, organizată la București, șase porumbei „toboșari de Buhara". Întrunind punctajul maxim acordat de juriu, toți cei șase porumbei s-au întors la Botoșani cu cîte o medalie de aur, iar columbofilul — cu titlul de campion pe anul 1972.

Cine se joacă cu focul...

Acum cîteva zile, la magazia de materiale a cooperativei meșteșugărești „Tehnolemn" din Baia Mare a izbucnit un incendiu. Trei ore, pompierii militari s-au luptat cu flăcările, salvînd bunuri în valoare de circa 59 000 lei. Focul a mistuit însă cantități însemnate de furnir de fag, melacard, placaj, plăci aglomerate, carton pentru ambalaje, vată de croitorie și alte materiale în valoare de aproape 120 000 lei. În prezent se efectuează cercetări pentru depistarea cauzelor care au declanșat acest incendiu. Cine a aprins „scînteia" poate fi sigur, deci, că s-a ars!

Rubrică redactată de:
Dumitru TIRCOB
Gheorghe DAVID
și corespondenții „Scînteii"

Tragerea specială LOTO a Mărțișorului

La 7 martie, Administrația de Stat Loto-Pronosport organizează o tragere specială Loto — tragerea Mărțișorului. Feluritele cadouri care se oferă, după tradiție, la fiecare început de primăvară, pot fi însoțite și de unul sau mai multe bilete Loto. Aceasta cu atît mai mult cu cît la tragerea specială din 7 martie se vor acorda 25 de categorii de cîștiguri. Printre acestea figurează cîștiguri în bani și, în număr nelimitat, cîștiguri în autoturisme „Dacia-1300", „Dacia-1100" și „Skoda S-100". Tot în număr nelimitat se vor atribui cîștiguri în excursii peste hotare: una cu o durată de circa 18 zile, cu avionul, vizează un atractiv tur al capitalelor: Moscova — Varșovia — Berlin — Budapesta — Sofia, iar cealaltă excursie, organizată în Bulgaria și Grecia, va avea o durată de circa 9 zile.

La tragerea specială Loto din 7 martie se poate participa cu bilete de 2, 5 și 15 lei, ultima variantă avînd dreptul de participare la toate cele 5 extrageri. În total se vor extrage 36 de numere.

vremea

Timpul probabil pentru zilele de 6, 7 și 8 martie. În țară: vremea se va menține în general închisă. Vor cădea precipitații locale, atît sub formă de burniță și ploaie, cît și sub formă de lapoviță și ninsoare. Vîntul va sufla potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 8 și plus 2 grade, iar maximele între minus 2 și plus 8 grade. Pe alocuri sînt condiții de ceață și polei.

● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

Mondialele de hochei (grupa C)

Din nou tribune arhipline și meciuri spectaculoase

MIERCUREA CIUC (corespondentul „Scînteii", **István Bartunek**). Patinoarul acoperit a fost din nou suprasolicitat de amatorii de hochei, dornici să asiste la meciurile campionatului mondial (grupa C). Reprezentativa Austriei — care, după multe pronosticuri, are șanse mari la calificare în grupa B — nu a evoluat ieri la nivelul așteptărilor în partida cu Danemarca. Deși evident mai tehnici și mai rapizi, austriecii au condus la pauză doar cu 1—0. Este adevărat, portarul danez Hansen a apărat formidabil. De reținut este și faptul că în această primă repriză austriecii au ratat, în min. 16, un penalti, șutul fiind respins în ultimă instanță de portarul danez. În cea de-a doua repriză, Austria a marcat încă două goluri, iar Danemarca doar unul. În fine, ultima repriză a fost egală (1—1), astfel că Austria cîștigă cu scorul de 4—2.

Cel de-al doilea meci al serii a prilejuit, de asemenea, o luptă dîrză între două formații, de fapt, cu experiență competițională diferită. De o parte echipa Italiei, cu anume veleități justificate, cu șanse la ocuparea unui loc fruntaș; de cealaltă parte, echipa Olandei, într-o alcătuire care apare pentru prima dată în asemenea competiție. Italienii, cum ușor se presupunea, au dominat repriza întîi, marcînd două goluri. În partea a doua a întîlnirii însă, replica olandezilor, neașteptat de puternică, face ca scorul să se reducă, avantajul italienilor devenind minim (2—1). Așa s-a menținut pînă către finalul partidei, mai exact pînă în penultimul minut, cînd hocheiștii italieni înscriu cel de-al treilea gol. Astfel, cîștigă partida cu scorul de 3—1.

Pentru astăzi după-amiază, încă două meciuri de mare interes: Italia — Bulgaria (ora 17) și R. P. Chineză — Olanda (ora 19,30).

Hocheiștii noștri au ratat și revanșa...

Nu s-ar putea spune că în partida revanșă de aseară cu echipa Elveției — o formație oricum din grupa A, chiar dacă, după unii specialiști, nu se află în cea mai bună formă — hocheiștii noștri nu au luptat cu acea dîrzenie deosebită, cu elanul necesar, cu concentrarea de voință manifestate pregnant în prima partidă, de vineri seara. Din punct de vedere teritorial, se poate afirma că dominarea le-a aparținut în mai bine de trei sferturi din timpul de joc. Pe de altă parte, poarta adversă a fost supusă la un tir continuu, cu șuturi necruțătoare. În foarte puține meciuri hocheiștii noștri au tras atît de mult și, am zice, cu atîta precizie pe poartă. Forma excelentă a celor doi portari elvețieni (care au apărat cu schimbul) și, sinceri să fim, și o anumită pripeală, o anumită întîrziere, de fracțiuni de secundă, la sportivii noștri au păstrat foarte multă vreme neatinsă plasa porții adverse. De fapt am înscris un singur gol — superb, rezultat dintr-o foarte frumoasă combinație. Aceasta a fost însă insuficient, pentru că înaintea acestui gol elvețienii marcaseră de două ori, iar după golul amintit, încă o dată. Așa că, spre insatisfacția publicului spectator (dornic, totuși, să asiste și la un rezultat prestigios, favorabil bineînțeles), echipa noastră pierde o nouă partidă internațională la București...

În cîteva rînduri

TENIS. Năstase—Țiriac în finala de dublu la Hampton. Meciul decisiv al probei de dublu a turneului de la Hampton se va disputa între cuplul român Ilie Năstase—Ion Țiriac și perechea spaniolă Andres Gimeno—Manuel Orantes. În semifinale, jucătorii români au cîștigat în trei seturi (7-5, 2-6, 7-5) în fața cuplului american Cliff Richey-Tom Edlefsen, iar Gimeno și Orantes au eliminat cu 6-4, 7-6 perechea americană Tom Gorman—Jimmy Connors. Reamintim că în semifinalele probei de simplu, Ilie Năstase îl va întîlni pe Cliff Richey, iar Stan Smith va juca împotriva lui Andres Gimeno.

TENIS DE MASĂ. Sportivele noastre în două finale la campionatele internaționale ale Angliei. Maria Alexandru s-a calificat pentru finala probei de simplu, eliminînd-o în semifinale cu 3—1 (19—21, 21—19, 21—7, 21—10) pe suedeza B. Radberg. În finală, Maria Alexandru o va întîlni pe cehoslovaca Ilona Vostova, învingătoare cu 3—0 (21—17, 21—19, 21—15) în fața englezoaicei J. Hammersley. În semifinalele probei de dublu femei, cuplul Maria Alexandru — Eleonora Mihalca-Vlaicov, a dispus cu 3—1 (19—21, 21—10, 21—10, 21—7) de perechea engleză L. Howard—K. Mathews și va juca în finală împotriva jucătoarelor cehoslovace Alice Grafova și Ilona Vostova.

FOTBAL. În campionatul englez, Tottenham, care va întîlni mîrți pe U.T. Arad în „Cupa U.E.F.A.", a jucat pe teren propriu cu Manchester United, obținînd victoria cu scorul de 2—0.

● **Ieri, la Atena,** a avut loc meciul internațional amical de fotbal dintre echipele Greciei și Italiei. Fotbaliștii greci au repurtat victoria cu scorul de 2—1 (1—1).

(Urmare din pag. I)

carea producției agricole, dezvoltarea căilor de transport etc.

Pe măsura consolidării acestor succese, tinerele state africane se afirmă tot mai puternic ca o prezență activă pe arena mondială, acționînd, în ansamblu, ca un factor de pace, de înțelegere și colaborare internațională. Aflîndu-se în zona cea mai fierbinte a luptei antiimperialiste, noile state africane sînt militante active împotriva colonialismului, a oricăror forme de asuprire a popoarelor. Se știe că 12 la sută din populația Africii mai geme încă sub jugul colonial — aceste ultime „rezervații" ale cercurilor imperialiste fiind totodată folosite drept capete de pod pentru încercări de amestec în treburile interne ale tinerelor state africane. **Unul din obiectivele care catalizează conștiința întregii Africi este de a-cceea abolirea definitivă a colonialismului, a practicilor odioase ale rasismului și apartheidului, afirmarea dreptului tuturor popoarelor de a fi stăpîne pe propriile destine.**

Pe lîngă sprijinul direct acordat mișcării de eliberare națională, sînt cunoscute de asemenea numeroasele inițiative ale țărilor africane, care au adus de-a lungul anilor în fața sesiunilor Adunării Generale a O.N.U. problema lichidării ultimelor vestigii ale colonialismului. Pe baza unor propuneri ale țărilor africane, forumul mondial al națiunilor — unde ele reprezintă o treime din numărul membrilor — a adoptat o serie de rezoluții de condamnare a colonialismului și a politicii de apartheid. Recent, ca o recunoaștere a rolului crescînd al popoarelor Africii în ansamblul relațiilor internaționale, Consiliul de Securitate s-a întrunit, pentru prima dată în istoria sa, pe pămîntul african, la Addis Abeba, pentru a lua în dezbatere aceste probleme de importanță cardinală, nu numai pentru destinele Africii, dar și pentru întreaga evoluție a vieții internaționale. Din inițiativa țărilor africane, Consiliul de Securitate a adoptat o rezoluție care cere încetarea imediată a oricărui ajutor, în special militar, de natură să dea Portugaliei posibilitatea de a continua reprimarea popoarelor din teritoriile ce le administrează. Rezoluția proclamă dreptul la autodeterminare al popoarelor din Angola, Mozambic, Guineea-Bissau, subliniind necesitatea retragerii imediate a trupelor portugheze din aceste teritorii. O altă rezoluție adoptată cu acest prilej cheamă la respectarea embargoului asupra livrărilor de arme către regimul rasist al R.S.A.

Popoarele africane au cunoscut din propria lor experiență istorică ce înseamnă politica de forță a imperialismului și este de aceea firesc ca ele să se pronunțe cu hotărîre **pentru excluderea forței și amenințărilor cu forța în relațiile internaționale, pentru respectarea deplină a dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta.** Prin înseși problemele cărora noile state independente trebuie să le facă față în efortul lor de depășire a stării de înapoiere, ele sînt vital interesate în instaurarea unui climat de pace și securitate, care să le permită ca, la adăpost de orice ingerințe străine, de amenințări și presiuni, să poată să se dedice muncii pașnice, creatoare. Nu este, de aceea, întîmplător că ele militează activ pentru întronarea în relațiile dintre state a principiilor respectului mutual al independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în afacerile interne și avantajului reciproc. În acest sens, președintele Republicii Zambia, Kenneth Kaunda, sublinia că **„neamestecul în afacerile interne ale altor state, coexistența pașnică, promovarea unei politici de independență, eliminarea cauzelor tensiunii în lume și renunțarea la forță în reglementarea disputelor constituie probleme fundamentale ale relațiilor dintre state".** Poziția activă a tinerelor state independente africane în vederea promovării acestor principii ale relațiilor interstatale vădește încă o dată rolul lor de natură să asigure nu numai condițiile înaintării fiecărei națiuni pe calea progresului, ci în același timp, să favorizeze colaborarea largă între state, statornicirea unui climat de încredere și pace.

Militînd pentru apărarea independenței și deplinei suveranități naționale, **tinerele state africane se pronunță ferm împotriva existenței bazelor militare pe teritoriile altor țări.** Sînt numeroase acțiunile întreprinse de statele africane pentru lichidarea bastioanelor armate ale imperialismului. Conferința de la Khartum a șefilor de state arabe a adoptat în noiembrie 1967 o rezoluție care cerea desființarea grabnică a bazelor militare străine de pe teritoriul lor. Ultimele batalioane străine de la Wheelus Field (Libia), Bizerta (Tunisia), Mers El Kabir și Bou Sfer (Algeria) au părăsit deja pămîntul african. Relevînd „necesitatea desființării tuturor bazelor imperialiste din regiunea Mediteranei", președintele Algeriei, Houari Boumediene, declara că poporul algerian dorește cu ardoare **„ca această regiune să fie transformată într-o zonă de cooperare, de calm și stabilitate".**

În cadrul dezbaterilor de la O.N.U., în Comitetul pentru dezarmare de la Geneva, țările africane își fac auzit glasul împotriva cursei înarmărilor, care, pe lîngă primejdiile la adresa păcii și securității, presupune irosirea unor vaste mijloace și resurse atît de necesare în bătălia pentru lichidarea subdezvoltării. După cum se știe, **Africa este prima regiune geografică din lume proclamată zonă denuclearizată,** în urma inițiativei unui grup de zece țări africane, materializată într-o rezoluție a O.N.U. în noiembrie 1961.

Statele africane iau o atitudine fermă față de una din problemele cele mai stringente ale zilelor noastre, și anume, **dreptul fiecărui popor de a dispune în mod suveran de propriile resurse naturale.** Ele sînt coautoare ale unor importante rezoluții adoptate de Organizația Națiunilor Unite în acest sens. Recent, sesiunea Comisiei economice a O.N.U. pentru Africa a adoptat o rezoluție care afirmă **„adeziunea totală la principiul exercitării de către țările africane a suveranității depline asupra resurselor lor naturale".** De altfel, măsurile de naționalizare a hidrocarburilor întreprinse de Algeria, poziția fermă adoptată de alte țări africane membre ale OPEC în disputa cu consorțiul petrolier constituie o ilustrare elocventă a hotărîrii acestora de a-și apăra resursele naturale, de a le canaliza în direcția intereselor naționale. Un rol important au jucat țările africane cu ocazia conferințelor pentru dezvoltare, acționînd **pentru afirmarea pe plan internațional a unor relații economice echitabile,** pentru abolirea practicilor discriminatorii de tot felul, pentru coordonarea eforturilor statelor în curs de dezvoltare, a tuturor statelor, în vederea accelerării progresului general al popoarelor. Dezideratele acestor țări și-au găsit expresie în **Carta de la Alger,** ca și în **Declarația de la Lima,** adoptată recent, cu ocazia conferinței „grupului celor 77".

Rol internațional activ în slujba cauzei libertății

Țările africane, în marea lor majoritate, sînt țări mici și mijlocii. Faptul că în toate marile probleme care confruntă omenirea contemporană aceste state își fac tot mai mult auzit glasul evidențiază nu numai afirmarea lor în viața internațională, dar și **rolul pozitiv important pe care îndeobște țările mici și mijlocii pot și trebuie să-l joace,** ca promotoare ale destinderii, păcii și securității generale. **„Ceea ce dorim noi** — subliniia în acest sens președintele Republicii Arabe Egipt, Anwar Sadat — **doresc toate popoarele. Este vorba de menținerea păcii, independenței țărilor și demnității umane".**

Pornind de la adevărul incontestabil că în zilele noastre evenimentele internaționale sînt într-o strînsă conexiune, influențîndu-se și condiționîndu-se reciproc, tinerele state africane militează activ **pentru stingerea tuturor focarelor de război și tensiune.** Este cunoscută poziția de sprijin și solidaritate a acestor state cu lupta popoarelor din Indochina împotriva agresiunii S.U.A., pentru libertate și independență. Este deosebit de semnificativă de asemenea inițiativa Organizației Unității Africane de a trimite un grup de patru șefi de state africani în Israel și Egipt pentru a explora căile și modalitățile menite să ducă la o soluție de pace în Orientul Apropiat.

Africa se află la mare distanță de Europa, însă popoarele europene, ca și cele africane, sînt direct interesate în evoluția situației de pe cele două continente, ca și din întreaga lume. **„Algeria** — releva în acest sens ministrul de externe al acestei țări, Abdelaziz Bouteflika — **urmărește cu deosebită atenție desfășurarea evenimentelor din Europa, întrucît consideră că tot ceea ce poate avea legătură cu pacea și securitatea europeană are o implicație directă asupra situației din Mediterana".**

Întreaga evoluție istorică determină în mod obiectiv o apropiere tot mai strînsă, o conlucrare tot mai amplă a tinerelor state independente cu țările socialiste, aceasta răspunzînd atît intereselor tuturor acestor popoare, cît și intereselor generale ale progresului întregii umanități. În concordanță cu această cerință, țările africane își dezvoltă relațiile cu țările socialiste, văzînd în sistemul socialist principalul reazem în lupta pentru împlinirea aspirațiilor lor vitale. Exprimînd dorința Tanzaniei de a dezvolta relațiile cu țările socialiste, președintele Julius Nyerere declara: **„Noi dorim să avem relații bune cu toate țările socialiste. Vrem să cunoaștem experiența lor în construirea socialismului, să aplicăm din experiența lor la condițiile noastre concrete".** La rîndul său, președintele Republicii Africa Centrală, Jean-Bedel Bokassa, sublinia: **„Țara mea acționează pentru instaurarea unei adevărate ere de înțelegere și cooperare... Ne orientăm în mod hotărît spre țările socialiste și progresiste, ale căror interese coincid cu ale noastre".**

Partidul și statul nostru, poporul român au urmărit cu sentimente de profundă solidaritate și simpatie mișcarea de eliberare națională, lupta plină de sacrificii a popoarelor africane pentru cucerirea independenței, au salutat toate victoriile obținute de ele în această luptă. Cu aceeași caldă simpatie sînt urmărite eforturile tinerele state africane pentru depășirea greutăților generate de îndelungata dominație colonială, înfăptuirile lor pe calea progresului. Așa cum este cunoscut, România dezvoltă larg relațiile de colaborare cu tinerele state africane, pe baza deplinei egalități în drepturi și avantajului reciproc, acordă întregul său sprijin, pe multiple planuri, pentru întărirea independenței economice și politice, a suveranității lor.

Mișcarea de eliberare națională, lupta tinerelor state din Africa împotriva colonialismului și neocolonialismului, pentru progres economic și social reprezintă **o forță considerabilă a frontului progresist, care își aduce o contribuție de preț la lupta antiimperialistă.** Acordînd o înaltă apreciere rolului pe care aceste state îl joacă în viața internațională, poporul român își exprimă încrederea că întărirea unității tuturor forțelor frontului antiimperialist va asigura triumful aspirațiilor de libertate, progres social și pace ale întregii omeniri.

viața internațională

NICOSIA 4 (Agerpres). — Parlamentul cipriot a adoptat sîmbătă, în unanimitate, o rezoluție în care își afirmă sprijinul total pentru președintele Makarios, transmit agențiile Reuter și France Presse. Totodată, parlamentul a invitat populația Ciprului să-și păstreze calmul în fața situației critice actuale.

Pe de altă parte, cotidianul grec „Ta Nea" relatează despre „grandiosul miting desfășurat vineri la Nicosia în sprijinul președintelui Makarios, organizat la apelul evasi-totalității partidelor și organizațiilor din Cipru. Întrunind circa 100 000 de persoane, a șasea parte a populației insulei, mitingul poate fi comparat doar cu manifestația populară prilejuită, cu 13 ani în urmă, de reintoarcerea din exil a lui Makarios". Participanții la miting, arată „Ta Nea", scandau lozinci în sprijinul lui Makarios și purtau pancarte pe care scria : „Poporul se identifică azi cu președintele său".

În fotografie : aspect din timpul mitingului.

Inițierea unor largi acțiuni de masă în sprijinul normalizării relațiilor diplomatice între Japonia și R. P. Chineză

Mitingul de la Tokio

TOKIO 4 (Agerpres). — În capitala japoneza a avut loc un miting organizat de Partidul Socialist, Partidul Komeito, Sohyo, Congresul Național pentru restabilirea relațiilor diplomatice dintre Japonia și China și Consiliul Național pentru normalizarea relațiilor dintre cele două țări — anunță agenția „China Nouă".

Luînd cuvîntul cu acest prilej, Tomomi Narita, președintele Partidului Socialist, a afirmat că există un singur guvern legal care reprezintă poporul chinez — guvernul de la Pekin — și a cerut guvernului Sato să anuleze tratatul japono-taivanez. Yoshikatsu Takeiri, președintele Partidului Komeito, a arătat că „dacă guvernul japonez dorește într-adevăr să restabilească relațiile diplomatice cu China, pasul logic care ar trebui să fie făcut il reprezintă abrogarea tratatului japono-taivanez, care este ilegal și inechitabil".

Participanții la miting și-au exprimat hotărîrea de a organiza mișcări largi de masă în favoarea promovării prieteniei japono-chineze și a restabilirii relațiilor diplomatice între cele două țări.

ITALIA Amplă mișcare de solidaritate pentru a bara calea violenței fasciste

ROMA 4 — Corespondentul Agerpres N. Puicea transmite : Ca ripostă la atentatul fascist de la Palmi împotriva unei secții a Partidului Comunist Italian, în țară se înregistrează o largă mișcare de solidaritate a forțelor democratice locale și de condamnare a acțiunilor neofasciste. Sute de muncitori și tineri, cetățeni din Palmi și delegații de muncitori și ale forțelor democratice din localitățile învecinate au vizitat sediul secției P.C.I., exprimîndu-și solidaritatea cu lupta antifascistă.

Un grup de deputați comuniști a adresat președintelui Consiliului de Miniștri și ministrului de interne un document în care se cere guvernului să ia măsuri ferme pentru prevenirea atentatelor organizate de către grupările fasciste.

Riposta imediată și unitară împotriva atentatului de la Palmi — scrie ziarul „L'Unità" — are o semnificație foarte clară — de a bara calea violenței fasciste, de a scoate în evidență valorile democratice și antifasciste, de angajament solemn pentru continuarea luptei populare vizînd progresul și dezvoltarea economică și socială a Calabriei.

VENEZUELA

POLITICA DE APĂRARE A INTERESELOR NAȚIONALE SE BUCURĂ DE SPRIJINUL ÎNTREGULUI POPOR

— arată președintele Caldera

CARACAS 4 (Agerpres). — Venezuela și-a definit în mod clar politica sa de apărare a intereselor naționale și de reafirmare a personalității sale, fără să permită atacarea acestei poziții din partea nici unui stat — a declarat președintele țării, Rafael Caldera, la o conferință de presă. El a subliniat că măsurile economice ale guvernului său, care au afectat interesele companiilor străine, provocînd, ulterior, o stare de tensiune între acestea și autorități, se bucură de sprijinul întregului popor. Președintele Caldera — relatează agenția Prensa Latina — a afirmat că fostul tratat comercial cu Statele Unite, denunțat recent, afecta suveranitatea națională a Venezuelei.

Președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Albania a primit în vizită de prezentare pe ambasadorul României

TIRANA 4 (Agerpres). — Ambasadorul Republicii Socialiste România la Tirana, Ion Stoian, a fost primit în vizită de prezentare de către Mehmet Shehu, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Albania. A avut loc, cu acest prilej, o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

La întrevedere a participat Reis Malile, adjunct al ministrului afacerilor externe al R. P. Albania.

RIPOSTĂ HOTĂRÎTĂ ÎMPOTRIVA UNELTIRILOR REACȚIUNII !

• *Declarația Comisiei Politice a C.C. al P.C. din Chile*

SANTIAGO DE CHILE 4 (Agerpres). — Partidul Comunist din Chile cheamă poporul să dea o ripostă hotărîtă uneltirilor reacțiunii, care se opune actualului proces revoluționar din țară. Într-o declarație a Comisiei politice a C.C. al P.C. din Chile, dată publicității, se arată că, prin intermediul unui așa-zis „proiect de reformă constituțională", aprobat în Congres, partidele de dreapta care dețin majoritatea parlamentară încearcă să înapoieze foștilor exploatatori întreprinderile trecute în proprietate de stat, bunuri ale întregului popor, și să-l împiedice, totodată, pe președintele Salvador Allende să-și exercite prerogativele conferite de către Constituție. Reacțiunea caută, de asemenea, să blocheze prin intermediul Congresului — care în actuala sa componență nu mai reflectă relațiile politice prezente — legea privind majorarea salariilor oamenilor muncii în raport cu nivelul de trai.

Documentul atrage atenția asupra intensificării acțiunilor sediționase ale grupărilor reacționare și atacurilor acestora împotriva programului economic guvernamental prin mijlocirea partidelor de dreapta.

SUDAN

Măsuri pentru reglementarea problemelor din sudul țării

KHARTUM 4 (Agerpres). — După cum anunță agențiile France Presse și Reuter, președintele Gaafar El Numeiry a promulgat un decret privind aplicarea legii asupra „autonomiei sudului Sudanului, în cadrul unității naționale". Totodată, el a ordonat forțelor armate sudaneze „să înceteze toate operațiunile militare în sudul țării" și a decretat „amnistia generală pentru toți cetățenii din Sud care se află în străinătate și au participat la „activități împotriva securității naționale".

„Zilele cărții marxiste" la Paris

La Paris se desfășoară „Zilele cărții marxiste", acțiune organizată din inițiativa Partidului Comunist Francez și a Centrului de difuzare a cărții și a presei. Am vizitat clădirea fostei gări din Piața Bastiliei, amenajată special pentru a găzdui această acțiune. Denumită de ziariști „cea mai mare librărie din Franța", clădirea adăpostește zeci de standuri, în care sînt expuse mii și mii de cărți și reviste tipărite în Franța și într-o serie de țări socialiste.

Editurile din țara noastră sînt prezente la „Zilele cărții marxiste" cu un mare număr de opere, lucrări și reviste care atestă interesul de care se bucură în România gîndirea marxist-leninistă. Astfel, în standul românesc sînt expuse operele complete ale lui Marx, Engels și Lenin. Atenția vizitatorilor este atrasă de seria de volume „Nicolae Ceaușescu : România pe calea desăvîrșirii construcției socialiste", tipărite în limba franceză la editura „Meridiane" ; volumul de culegeri „Nicolae Ceaușescu : Pentru o politică de pace și cooperare internațională", tipărit la editura „Nagel", precum și cartea lui Michel Pierre Hamelet — „Nicolae Ceaușescu", apărută în colecția „Destine politice" a editurii „Seghers". În standul românesc se remarcă, de asemenea, volumele „Istoria României", tipărită la editura pariziană Horvath, „România în Rezistența franceză", cartea de reportaje „România azi", a scriitorului Miguel Angel Asturias, laureat al Premiului Nobel.

„Zilele cărții marxiste" au fost inaugurate de André Vieuguet, membru al Biroului Politic al P.C.F. Această manifestare prilejuiește întîlniri între autori și cititori, precum și dezbateri pe marginea unor lucrări apărute recent în editurile franceze.

Paul DIACONESCU

Probleme actuale ale politicii interne și externe în dezbaterea Biroului Politic al P. C. Francez

PARIS 4 (Agerpres). — Într-un comunicat publicat în ziarul „L'Humanité" se arată că Biroul Politic al P.C. Francez a discutat despre situația politică din Franța. Se subliniază că exprimarea nemulțumirii diferitelor păturii ale populației muncitoare, grevele și puternicele manifestații populare în regiunile din nordul țării „ilustrează evoluția luptelor sociale și politice și posibilitățile de a realiza progresiv indispensabila uniune a forțelor democratice pentru schimbarea politicii dorite de majoritatea francezilor".

În continuare, comunicatul arată : Biroul Politic a procedat la un schimb de vederi în legătură cu călătoria lui Nixon în China. După restabilirea drepturilor legitime ale Chinei la O.N.U., cu recunoașterea de către Statele Unite că Taivanul este parte integrantă a Chinei, sosirea lui Nixon constituie, înainte de toate, un nou pas înapoi al imperialismului, un nou eșec al politicii sale antisocialiste.

Partidul Comunist Francez, care a apărat întotdeauna politica de coexistență pașnică între state, ia act că comunicatul chino-american se referă la principiile acestei politici. Succesul coexistenței pașnice, lupta împotriva imperialismului cer și mai mult unitatea de acțiune a mișcării comuniste internaționale, a tuturor forțelor antiimperialiste, atîta vreme cît grave conflicte continuă în diverse regiuni ale lumii.

Partidul Comunist Francez — se arată în continuare în comunicat — este și rămîne profund atașat ideii că divergențele între partide comuniste nu trebuie în nici un caz să constituie un obstacol în cooperarea lor pe baza independenței fiecărui partid, a egalității lor în drepturi, a neamestecului și pe temeiul marxism-leninismului și internaționalismului proletar. El reafirmă hotărîrea sa de a nu-și precupeți nici un efort pentru a folosi unitatea tuturor partidelor comuniste, a tuturor țărilor socialiste împotriva imperialismului, pentru pace, independență națională și socialism.

Adunarea primarilor comuniști din Franța

PARIS 4 — Corespondentul nostru transmite : În parcul Monterau din Montreuil a început sîmbătă, sub președinția lui Jacques Duclos, membru al Biroului Politic al P.C.F., adunarea celor 1 100 de primari comuniști francezi. Timp de două zile, primarii comuniști, precum și consilierii municipiului Paris, consilierii generali și parlamentarii din partea partidului vor examina probleme privitoare la democrația locală și la gestiunea socială a comunelor.

INSTANTANEE

Cu geamurile sparte, documentarea va fi imposibilă...

Toată lumea știe : cînd pronunți cuvîntul Rhodesia, asociezi instantaneu noțiunea de discriminare rasială. Zeci și zeci de state, mișcări sociale, rezoluții ale O.N.U., organizații internaționale condamnă regimul rasist.

— Ei și ce-i dacă știe toată lumea ? Doar e cunoscut proverbul „ce știe satul, nu știe bărbatul" !

...Și atunci, neștiind care-i situația, bărbatul, adică Foreign Office-ul-Cel-Dintotdeauna-Atît-De-Slab-Informat, a luat cunoscuta decizie de a se trimite tot atît de cunoscuta „misiune Pearce" spre a se informa cum va primi populația africană decizia de așa-zisă „independență", care-i va consacra, respectivei populații, statutul legal de sclavie modernă. O documentare foarte necesară, întrucît existau dubii serioase : decizia va fi salutată cu cîntece și jocuri ori numai cu flori și serpentine ?

...Și a ajuns comisia Pearce și la plantația de zahăr din valea Hippo aparținînd societății „Anglo-american Corp" la sud-est de Salisbury — cea mai mare plantație de acest fel din Rhodesia. A descălecat, s-a documentat și a plecat.

...A făcut treabă serioasă — atît de serioasă încît după plecarea ei, cei 6 000 de muncitori negri de pe plantație, nemulțumiți de modul cum au fost consultați de comisie, au declanșat o grevă. Ba, mai mult, muncitorii înarmați cu bîte și pietre au devastat... tocmai barurile de noapte. Care erau incomparabil mai cunoscute membrilor comisiei decît situația de pe plantație.

Firește, în asemenea condiții, comisia Pearce este pusă într-o gravă dificultate. Cum să se mai informeze corect dacă locurile de documentare sînt devastate ?

Cîți kilometri pătrați ar trebui să aibă un ring de box ?

Rectorul universității din Khon Kaen, din Tailanda, este un om cu spirit larg. Și cu simțul ordinii.

Deoarece ultimii ani au cunoscut o continuă creștere a mișcărilor studențești, soldate cu ciocniri de stradă violente, dl. rector a instalat într-una din sălile universității un excelent ring de box, difuzînd și o înștiințare categorică : „Oricine va fi prins bătîndu-se în afara ringului va fi aspru pedepsit". Perfect legal, studenți și profesori dornici să se încaere între ei, indiferent de motive, o pot face liber, bătîndu-se măr — dar numai pe ringul respectiv. Cum s-ar spune, un fel de „Tribună liberă a... ideilor".

Și idei divergente sînt destule în Tailanda. Studenții, ca să ne referim numai la ei, au avut destule confruntări cu ideile teoretice ale bastoanelor de cauciuc polițienești sau cu expunerile de motive ale baionetelor jandarmerești. Subiecte sînt, destule : înfeudarea țării, bazele militare străine, rolul în intervenția imperialistă din Vietnam, persecutarea forțelor democratice etc.

Afișul rectoratului nu precizează însă dacă și poliția va fi de acord să recurgă pe viitor numai la „ringul academic".

În orice caz, ideea este destul de bună. Deși, pentru a se da posibilitate de „exprimare" tuturor celor ce au păreri contrare pozițiilor oficiale, ar trebui un ring mult mai mare. De mulți kilometri pătrați.

Ceva cam de suprafața Tailandei.

Prețul șobolanului

Sinistră figura criminalului de război „faimosul Mengele ! Medic-șef al lagărului hitlerist de la Auschwitz, el a fost inițiatorul și principalul organizator al unui șir de cumplite „experiențe medicale" — cu specificarea că acestea nu se făceau pe șobolani, cobai, broaște sau iepuri, ci pe oameni. Ca sugestivă expresie a urii monstruoase a hitlerismului față de om.

...De peste un sfert de veac, odiosul Mengele — condeiul refuză să-i asocieze titlul de doctor — este căutat de justiție spre a da socoteală de crimele lui. S-a bănuit că se ascunde în Paraguay, sub aripa protectoare și con-frățească a dictatorului Stroessner, împreună cu alte personaje ale protipendadei hitleriste.

Acum, unele centre de cercetare au primit anumite informații. Se pare, chiar din partea unor foști și actuali camarazi ai lui Mengele, care au comunicat că sinistrul personaj trăiește într-o țară din America Latină, ascuns într-un bunker subteran. Da, într-un bunker de sub pămînt, ca șobolanii pe care medicii adevărați fac experiențe...

Pentru a furniza și alte detalii se cere frumușica sumă de 100 000 de dolari.

...Modești camarazii lui Mengele. Fiindcă dacă, prin pivnițe, beciuri și bunkere se găsesc destui șobolani, sînt doar din cei obișnuiți. Cu blană sură. Nu voninoși și nu cu halat alb.

Declarație de protest a M. A. E. al R. D. Vietnam

HANOI 4 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R.D. Vietnam a dat publicității o declarație de protest în legătură cu noile bombardamente americane asupra teritoriului R.D. Vietnam, efectuate la 1 și 2 martie a.c. În declarație — relatează agenția V.N.A. — se arată că avioanele americane au atacat provincia Quang Binh și unele regiuni din zona demilitarizată.

M.A.E. al R.D.V. condamnă aceste noi acte agresive și cere guvernului american să pună capăt imediat și definitiv tuturor acțiunilor care atentează la suveranitatea și securitatea Republicii Democrate Vietnam.

Biroul Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria a aprobat

Repartizarea și orientarea investițiilor capitale pînă în anul 1975

SOFIA 4. — Corespondentul Agerpres C. Amariței transmite : Biroul Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria a examinat și aprobat Raportul privind repartizarea și orientarea investițiilor capitale în anul 1972 și în perioada cincinalului (1971—1975).

Comisii speciale de partid și de stat au trecut în revistă listele cu obiectivele aflate în construcție sau care se propun a fi construite, urmărind, în mod deosebit, eficiența distribuirii și orientării investițiilor capitale pentru realizarea reconstrucției și modernizării capacităților existente, pregătirea documentațiilor și stadiul livrărilor din import, construirea în termen a obiectivelor și respectarea normelor privind durata execuției.

Pe baza acestui control, s-a putut constata că planul de investiții elaborat este în conformitate cu directivele de dezvoltare social-economică a țării, adoptate la cel de-al X-lea Congres al P.C. Bulgar.

Biroul Consiliului de Miniștri a adoptat unele măsuri privind elaborarea la timp a documentațiilor, în special pentru noile construcții din domeniul producției de materii prime și pentru asigurarea mijloacelor necesare pentru intrarea lor parțială în funcțiune.

AGENȚIILE DE PRESĂ TRANSMIT :

Comitetul special al O.N.U. pentru definirea agresiunii și-a încheiat sîmbătă lucrările sesiunii sale din 1972. În ultima ședință, comitetul a adoptat un raport asupra dezbaterilor actualei sesiuni, care urmează să fie prezentat Adunării Generale a O.N.U.

Ministrul turismului al României, Ion Cosma, care se află într-o vizită în R. F. a Germaniei, a avut convorbiri cu ministrul afacerilor interne, Hans-Dietrich Genscher, și cu ministrul federal al muncii și prevederilor sociale, Walter Arendt. Cu acest prilej au fost abordate probleme ale intensificării relațiilor în domeniul turismului. Ministrul român a purtat, de asemenea, discuții cu conducerile marilor concerne turistice „Kaufhof" și „Neckermann". La întrevederi a participat ambasadorul României la Bonn, Constantin Oancea.

Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, președintele Consiliului de Stat al R. P. Bulgaria, a făcut vizite în orașele Silistra și Ruse. El a fost oaspetele colectivelor unor întreprinderi industriale și agricole și instituții culturale și s-a interesat de probleme legate de activitatea acestora — anunță agenția B.T.A.

Consiliul de Stat al R.D. Germane, întrunit la Berlin într-o ședință prezidată de Walter Ulbricht, președintele consiliului, a convocat cea de-a 4-a sesiune a Camerei Populare pentru 9 martie a.c. — informează agenția A.D.N.

Kim Ir Sen, secretarul general al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, a primit delegația Partidului Socialist din Uruguay, condusă de Jose Pedro Cardoso, membru al Comitetului Executiv, secretar pentru relații internaționale al C.C. al Partidului Socialist din Uruguay, care efectuează în prezent o vizită în R.P.D. Coreeană.

Președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Polone, Piotr Jaroszewicz, a primit delegația guvernamentală sovietică, condusă de Vladimir Kirillin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., președintele Comitetului pentru știință și tehnică de pe lîngă Consiliul de Miniștri, aflată în vizită la Varșovia.

Li Sien-nien, vicepremier al Consiliului de Stat, și alte persoane oficiale chineze au avut o întrevedere cu delegația guvernamentală daneză, condusă de Erling Jensen, ministrul comerțului, aflată într-o vizită în R.P. Chineză — informează agenția China Nouă.

Raport al Ministerului Comerțului din S.U.A. „Mărfurile care au primit licență de export în țările socialiste europene, în ultimul trimestru al anului 1971, au totalizat 967,7 milioane dolari. Este cel mai mare volum de mărfuri care au primit licențe din anul 1948, cînd a fost instituit actualul program de control al exporturilor" — se spune într-un raport al Ministerului Comerțului al Statelor Unite, dat publicității la 3 martie. Documentul relevă apoi că cea mai mare parte a mărfurilor care au primit licențe de export au fost destinate Uniunii Sovietice.

CRONICA INTERNAȚIONALĂ

Poporului român, care a suferit el însuși vreme îndelungată asuprirea străină, îi este deosebit de scumpă cauza libertății și independenței popoarelor. Simpatia lui profundă se îndreaptă către toate popoarele care luptă pentru cucerirea sau consolidarea independenței lor, pentru lichidarea oricăror forme de dominație colonialistă și neocolonialistă, pentru afirmarea dreptului fiecărui popor la viață liberă, demnă și civilizată. România socialistă înțelege și sprijină aspirațiile tinerelor state independente pentru înaintarea lor de sine stătătoare pe calea progresului și păcii. Extinderea și amplificarea relațiilor prietenești și de colaborare reciproc avantajoasă cu aceste țări constituie una din liniile directoare ale politicii noastre externe.

În acest context se înscriu și vizitele oficiale pe care, așa cum s-a anunțat, secretarul general al P.C.R., președintele Consiliului de Stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu soția sa, Elena Ceaușescu, le va face în luna martie și la începutul lunii aprilie într-un șir de țări africane : Republica Algeriană Democratică și Populară, Republica Africa Centrală, Republica Populară Congo, Republica Zair, Republica Zambia, Republica Unită Tanzania, Republica Democratică Sudan și Republica Arabă Egipt.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, primind în cursul zilei de ieri scrisorile de acreditare ale noului ambasador al Republicii Arabe Egipt, s-a referit la aceste vizite, menite să contribuie la adîncirea legăturilor de prietenie și colaborare multilaterală dintre țara noastră și respectivele țări africane, în folosul reciproc, al luptei împotriva imperialismului, pentru pace în lume.

★

Preocuparea statornică a țării noastre pentru întărirea prieteniei frățești și colaborării cu toate țările socialiste — factorul central al politicii externe a României — a fost reliefată în această săptămînă, între altele, de vizita delegației Marii Adunări Naționale, condusă de tovarășul Ștefan Voitec, în R. S. Cehoslovacă. Vizita, în cursul căreia delegația a fost primită de președintele Ludvik Svoboda, a oglindit dorința comună de a acționa pe plan parlamentar, ca și pe celelalte planuri, pentru întărirea prieteniei și colaborării româno-cehoslovace, în interesul celor două popoare, al unității țărilor socialiste, al cauzei păcii.

★

Într-o lume a interdependențelor, asigurarea păcii se cere înfăptuită pe toate continentele, în toate regiunile — realizarea securității europene fiind în acest sens o problemă de importanță primordială, căreia țara noastră îi acordă o însemnătate deosebită. Noile luări de poziții care s-au produs în această săptămînă în favoarea securității europene din partea unor factori de răspundere din diferite țări au primit un gir notabil din partea secretarului general al O.N.U., Kurt Waldheim, care a declarat că **„o conferință europeană ar servi interesele generale ale păcii"** și că, în calitatea sa, ar saluta ținerea ei cît mai curînd posibil. Firește, pentru aceasta este necesar să se treacă neîntîrziat la pregătirea ei practică, prin începerea consultărilor multilaterale între împuterniciții tuturor statelor interesate.

Este cunoscut și larg apreciat rolul pozitiv pe care îl au pentru destinderea în Europa tratatele încheiate de R.F. a Germaniei cu Uniunea Sovietică și Polonia — a căror semnificație deosebită constă în faptul că consfințesc principiul abolirii forței și deschid perspective largi colaborării reciproce și destinderii. De aci interesul legitim cu care opinia publică europeană a urmărit dezbaterile ce au avut loc recent în Bundestagul vest-german în legătură cu ratificarea acestor tratate. Este semnificativ că adepții ratificării au ca argument primordial necesitatea de a se recunoaște realitățile istoricește constituite pe continentul european în perioada postbelică. Interesele păcii în Europa cer ca acest argument să prevaleze, ca — învingîndu-se rezistența manifestată de cercurile opoziției ce continuă să se cramponeze de poziții negativiste, anacronice — tratatele să nu fie „lăsate să doarmă" (cum a pretins un lider al opoziției), ci să fie ratificate, astfel ca să-și poată exercita influența lor pozitivă.

Ca un act de seamă pe linia normalizării relațiilor dintre cele două state germane și așezării lor pe bazele solide ale dreptului internațional s-a înscris recentul acord între guvernele R.D.G. și R.F.G. asupra traficului de tranzit și convenția dintre R.D.G. și Berlinul occidental asupra circulației și vizitelor. Manifestîndu-și dorința de a stimula evoluțiile pozitive din Europa, Republica Democrată Germană a luat hotărîrea de a aplica temporar, ca un gest de bunăvoință, acele reglementări care devin operante după intrarea în vigoare a acordului cvadripartit și a menționatelor înțelegeri.

★

Deschiderea noii sesiuni a Comitetului de dezarmare de la Geneva care și-a reînceput lucrările în cursul acestei săptămîni este un prilej de a sublinia însemnătatea și actualitatea problemei dezarmării. Conștiința omenirii nu se poate împăca cu ascensiunea continuă a spiralei înarmărilor nucleare și clasice, plină de riscuri grave pentru pace, cu irosirea fondurilor uriașe destinate cheltuielilor militare, care apasă ca o grea povară pe umerii popoarelor. Urmărind lucrările Comitetului, opinia publică consideră că a sosit de mult timpul să se treacă în mod ferm de la declarații de principiu la fapte, la măsuri efective de dezarmare, în primul rînd de dezarmare nucleară.

★

Ziarele, revistele apărute în această săptămînă în diferite țări ale lumii au reflectat puternicul interes cu care a fost urmărită reluarea dialogului între R. P. Chineză și S. U. A., ecoul larg al comunicatului comun — care au format obiectul comentariului apărut în „Scînteia" sub titlul **„Convorbirile dintre R.P. Chineză și S.U.A. în interesul normalizării raporturilor bilaterale și al cerințelor destinderii internaționale"**. Din relatările presei se degajă un larg consens în a aprecia că declanșarea unui proces către normalizarea și dezvoltarea relațiilor între cele două țări reprezintă, pentru a folosi cuvintele ministrului francez al afacerilor externe, Maurice Schumann — **„un eveniment foarte important pentru Asia, țările din zona Pacificului, pentru întreaga omenire"**.

Manifestarea voinței celor două părți ca, în pofida profundelor deosebiri de poziții în probleme fundamentale și a divergențelor esențiale acumulate — aspecte care n-au fost escamotate, ci afirmate deschis în comunicat — să se dezvolte relații reciproce normale, fructuoase, este considerată de unele publicații ca, de pildă, ziarul iugoslav „Politika" drept **„o victorie excepțională a ideii coexistenței pașnice care atestă valoarea ei universală chiar și în fața celor mai grele probe"**. În legătură cu aceasta, purtătorul de cuvînt al Secretariatului iugoslav pentru Afacerile Externe subliniază : **„Acordăm o atenție deosebită faptului că S.U.A. și China proclamă ca bază a relațiilor lor rezolvarea problemelor internaționale respectîndu-se principiile coexistenței pașnice. De o largă semnificație este, de asemenea, faptul că cele două părți declară că se opun unor acorduri în detrimentul altor țări și divizării lumii în sfere de interese".**

Observatorii politici nu limitează, firește, semnificația evenimentului la relațiile bilaterale, ci consideră că el va înrîuri în mod pozitiv ansamblul situației internaționale. **„Este o mare contribuție la pacea în Asia"** — a declarat ministrul de externe filipinez, Romulo, care adaugă că **„o politică nouă a S.U.A. în Asia — așa cum o reflectă comunicatul — va permite țărilor mai mici să-și consacre energiile pentru îmbunătățirea vieții cetățenilor".**

În legătură cu necesitatea de a se ține seama de realități, comentatorii observă că în problema Taivanului — problema-cheie a relațiilor bilaterale chino-americane — deși S.U.A. nu au tras pînă la capăt concluziile cuvenite, s-a afirmat o poziție care, așa cum s-a exprimat, aprobator, senatorul Edward Kennedy, reprezintă **„o lovitură de grație dată discreditatei politici a celor două Chine"**.

De altfel, pe lîngă ecourile pozitive, cu privire la perspectiva deschisă pentru relațiile dintre S.U.A. și China, se cuvin consemnate luări de poziție care reflectă repercusiuni directe ale evenimentului. În Japonia, premierul Sato a recunoscut, pentru prima oară, în mod net, că **„Taivanul face parte din China"** și, tot pentru prima oară, **s-a declarat gata să subscrie la „cele cinci principii"**. Premierul australian McMahon a afirmat că **„dorește relații mai strînse cu China, pe aceeași bază ca și S.U.A."**.

★

În ce privește frămîntările sociale din Occident, menționăm că greva minerilor din Anglia, acțiune de mare amploare și combativitate proletară, s-a încheiat cu victoria acestui important detașament al clasei muncitoare britanice. Complicațiile însă persistă. Se pune problema reintegrării unui număr de peste 1,5 milioane muncitori concediați. Va dura cel puțin o lună pînă cînd producția va ajunge la nivelul a doar 75 la sută din volumul atins înainte de grevă. Exemplul minerilor a dat impuls luptei feroviarilor, metalurgiștilor, altor categorii de muncitori. Toate acestea au stîrnit vii critici la adresa guvernului. Faptele demonstrează cît de iluzorii sînt încercările de a ieși din dificultăți prin aruncarea lor pe umerii oamenilor muncii. Această mișcare socială, ca și cele similare, care s-au intensificat în această săptămînă în Franța, R.F.G. și alte țări vest-europene spulberă mitul „păcii sociale", ilustrează menținerea în ofensivă a clasei muncitoare — forța de bază a progresului în lumea contemporană.

Ion FINȚINARU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața Scînteii, Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Pentru străinătate, abonamente prin „ROMPRESFILATELIA", București — Calea Griviței nr. 64—66, P.O.B. — Box 2001. Tiparul : Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII 40 360